STRIPWEEKBLAD

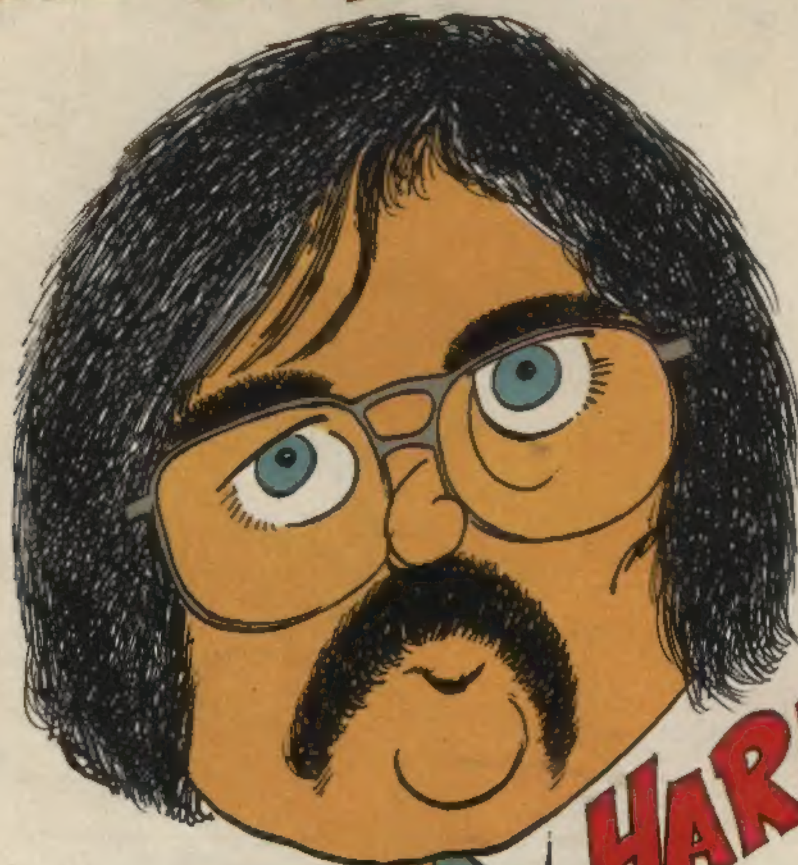
nr. 29 * 10/16 juli 1971
prijs 65 cent

NIEUW!
De generaal

Gösta Pettersson

Lex Harding

DEZE WEEK:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

INHOUD

Post voor pep

postbus 497,
Amsterdam

Foutje

Geweldig bedankt voor die enorme Porsche-uithaler in Pep 19. Jammer genoeg is er volgens mij een fout in geslopen. Er staat nl. Porsche 917 en dat moet zijn Porsche 914. Ondanks dit kleine foutje hoop ik dat er nog meer van deze uithalers zullen volgen van bijvoorbeeld Ford GT 40, Chaparral 2/F en de formule-1 wagens. Dat ik uw blad het beste van heel Nederland en Europa vind, hoef ik natuurlijk niet te zeggen.

J. W. Blok, Utrecht

Het is een Porsche 917.

Engelbert

Uw blad is in een woord steengoed, al vind ik persoonlijk dat Titus en Wellington Wish er wel uit kunnen. Een tijdje geleden las ik dat Pep een stripoteek heeft en zo kwam ik op de gedachte te vragen of er niet een hele dikke volle pocket van alle Engelbert-moppen zou kunnen komen. Dat moeten er al zo'n 600 zijn.

Johan Bakker, Geleen

Goed idee.

Kritiek

Omdat bijna iedereen in z'n brief schrijft dat Pep zo goed is, zal ik het nu maar eens niet doen. Wat hebben anderen er voor belang bij dat Jantje of Pietje Pep zo goed vindt? (Pep is nou eenmaal goed!)
Ook heb ik kritiek op mensen die om beatfoto's vragen, hoewel ik zelf ook een verwoed liefhebber van beat ben. Maar Pep is een stripblad en een stripblad is geen popblad. Waar blijft Cocco Bill?

Gerrit Jansen, Enschede

Cocco Bill komt terug.

Uithalers

Aan die uithalers kan wel wat gedaan worden. Altijd die „domme" volken en steden van vroeger, zoals Carthago in Pep 18. En die old-timers mag u van mij ook wel houden. In nummer 19 zat een enorm mooie plaat van de Porsche 917. Verder kan er wel wat voetbal op de middenplaat komen zoals Ajax of spelers van Ajax. Asterix, Erwin, Vaillant, Toenga, Roodbaard en Rik Ringers zijn erg goed. Maak de uithalers net zo goed.

Peter Boef, Hilversum

Er is een verschil tussen Pepplaten en Uithalers, en die volken waren zo dom nog niet.

Joe

In post voor Pep las ik eerst dat u nog nooit van Joe Cocker hebt gehoord, daarna dat u inmiddels wèl van hem hebt gehoord en vervolgens staat er in het artikeltje over hem in Pep 18 allerlei lovende kritiek. Ik begrijp niet dat u dan durft te schrijven dat hij in Woodstock 1969 een vetleren medaille heeft gekregen en in 1971 dat u nog nooit van Joe hebt gehoord. Ondanks dit alles bedankt voor dit artikeltje en ook voor die van Led Zeppelin, Jefferson Airplane, Golden Earring, Deep Purple, enz.

Jan Rooyakkers, Beek en Donk

Er komen er nog meer.

Pep

Ik vind dat Cocco Bill er weer in moet. Anderen zullen het daar wel mee eens zijn. Wilt u verder een uithaler van Ajax plaatsen? En ook een meisjesverhaal, graag. Waarom heet dit blad eigenlijk Pep? Dat zou ik erg graag willen weten. Engelbert is steengoed. De Argonautjes en Agent 327 moeten er trouwens ook weer in. De Peanuts vind ik zeer slecht. Blook moet ook weer terug. Erwin is goed maar Asterix moet er uit. Dat verhaal is altijd hetzelfde.

Janneke Visser, Glessenburg

Cocco Bill komt weer, waarom PEP PEP heet, is niet meer te achterhalen.

OPLOSSING PUZZEL PEP 28

**Een Indiaan die had gejokt,
werd laatst uit zijn tent gelokt.
Na Blueberry's straf
is hij op een draf
huilend weer naar huis gesjokt.**

Volgende week:

F.C. Den Bosch – **Marcos Mantis** – **BEE GEES**

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering**: drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

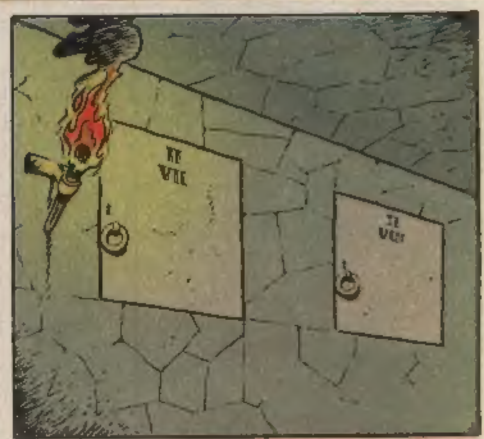

DE HELVETIERS

De kluis, waarin Asterix en Obelix zich hebben verborgen voor de Romeinen, blijkt toch van binnen uit geopend te kunnen worden...

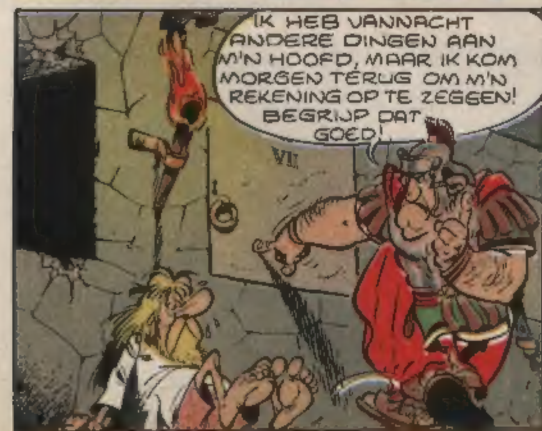

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

EN JA HOOR, DRIE DAGEN LATER...

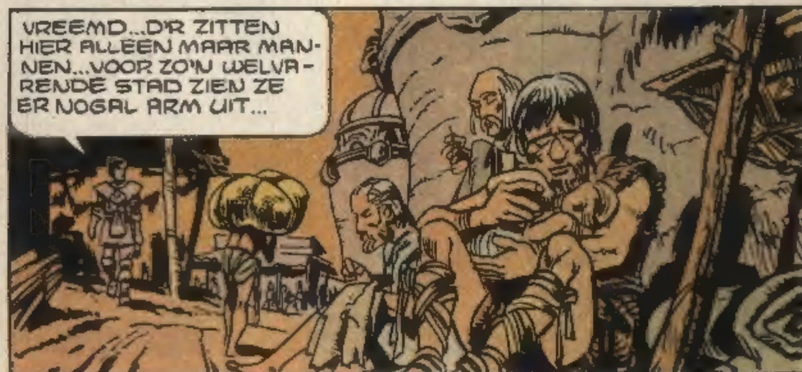
DIT IS DUS MALKA!

JA! D'R ZIJN MAAR TWEE STEDEN OP ZAHIR. VIND JE 'T NIET PRACHTIG?

184

RAVIAN BEGEEFT ZICH ONDER DE MENSEN DIE BIJ DE KARAVAAN VAN HET LEMMVOLK RONDLOPEN EN WANDELT LANGS DE MUREN VAN MALKA...

land zonder ster

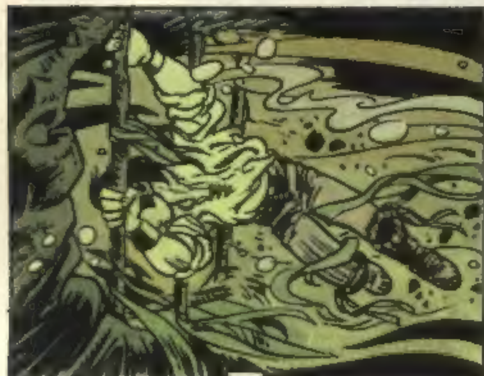
Op de planeet Zahir is een oorlog gaande tussen de steden Malka en Valsennar. Ravian gaat in Malka eens een kijkje nemen...

UIT ALLE MACHT ZWEMT HIJ TEGEN DE BRUISENDE GOLVEN IN...

AFVAL, DAT DOOR DE STROMING WORDT MEEGEVOERD, BOTST TEGEN HEM AAN...

RAVIAN DIE AAN HET EINDE VAN ZIJN KRACHTEN IS, DENKT TERUGGESLEURD TE WORDEN, MAAR DAN...

WORDT VERVOLGD

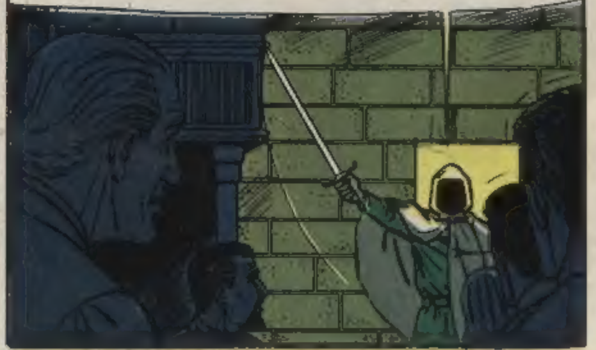
MICHEL VAILLANT

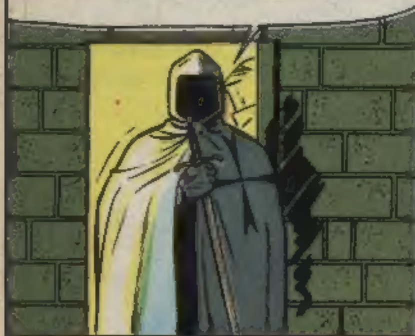
DOOR JEAN GRATON

de

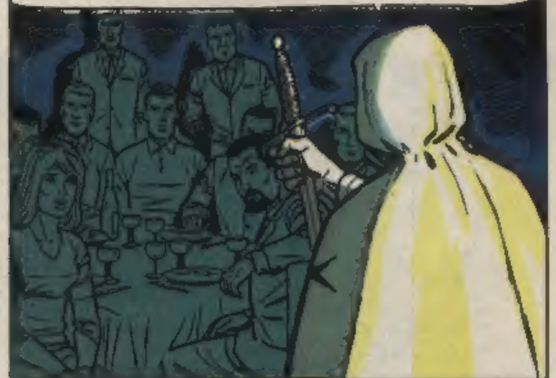

ridders van Königsfeld

De reconstructie van de gebeurtenissen op Königsfeld neemt een verrassende wending. In het donker verschijnt plotseling de ridder...

WORDT VERVOLGD

Titus

TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

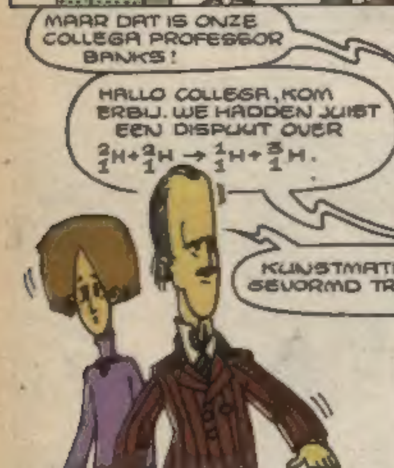

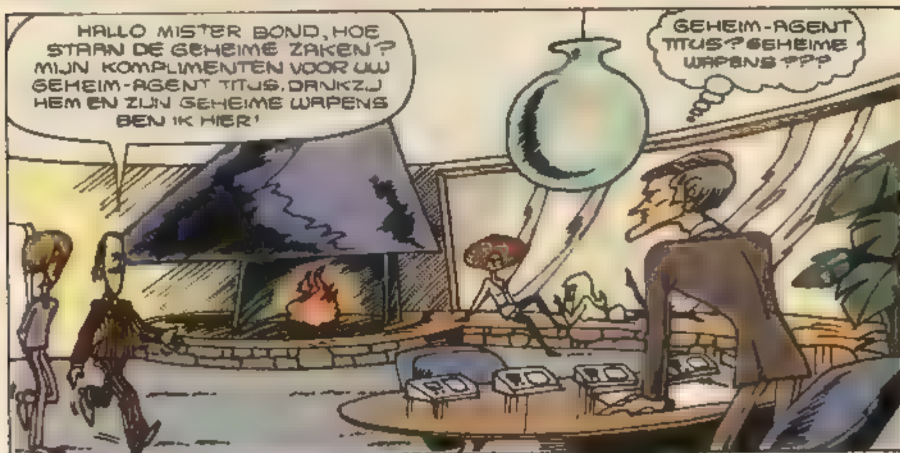

HET TOPGEHEIM

Titus en Banks zijn terechtgekomen bij 't atoomcentrum waar een ploppend instrument de wachters tot 'n verkleefd hoopje verwerkt...

WEL MENEER TITUS, HOE BEVALT HET U IN DE GEHEIME DIENST?

UITSTEKEND! UITSTEKEND! EEN GEWELDIGE BAAN!

HOE HEERLIJK OM WEER THUIS TE ZIJN EN DE OPWINDING TE PROEVEN VAN HET MAGNETISCH VELD, WAARIN GELADEN DEELTJES, DOOR EEN OSCILLERENDE STROOM OPGEZWEEPT, HUN BANEN TE BUITEN GAAN. GAAT U MEE NAAR HET CYCLOTRON?

HM!

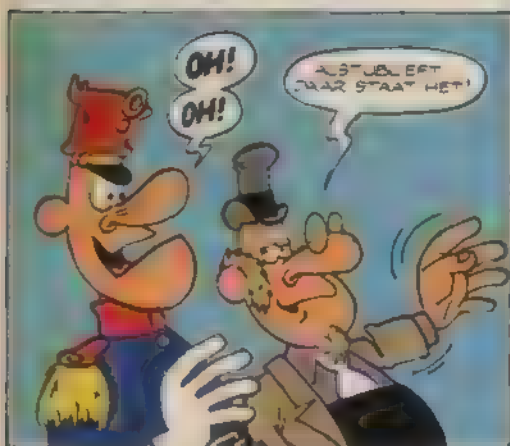
WORDT VERVOLGD

DE GENERAAL

LANG ZAL HIJ LEVEN

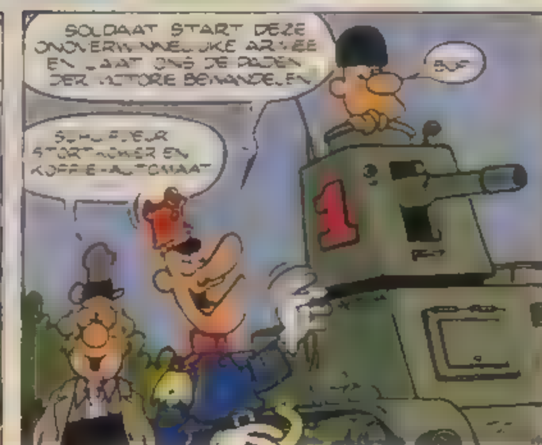

HIEP. HIEP. HOERA!!
IK BEN ONTROERD!

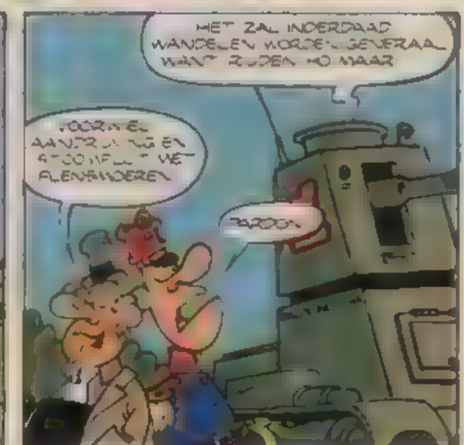

DAT HADDEN JULLIE NIET MOETEN DOEN
NOG VELE JAREN GENERAAL!
FLAUWEKUL

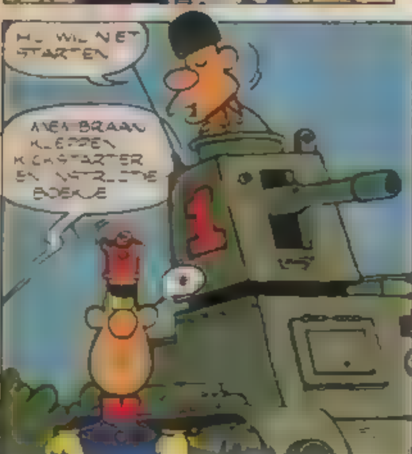

OH!
OH!
ALSTUBLIEFT DAAR STAAT HET!

OOOOH EEN TANK OOOH EN WAT EEN MOOIE!
MIJN LAATSTE UITVINDING EEN

HA HA MET DEZE TANK KAN IK EINDELIJK DE MACHT OVERNEMEN EN MIJN GEHATE TEGENSTANDER IN DE PAN HAKKEN

SOLDAAT START DEZE ONOVERWINNELIJKE ARMEE EN LAAT ONS DE PADEN DER VICTORIE BEWANDELEN
SCHUIFDEUR STORTKOKER EN KOFFIE-AUTOMAAT

HET ZAL INDERDAAD WANDELEN WORDEN GENERAAL
PARDON

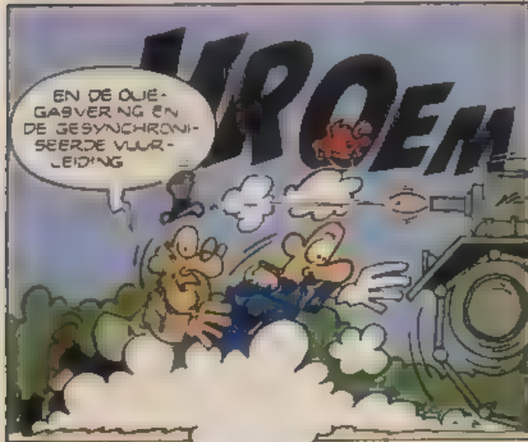

HIJ WIL NIET STARTEN
MEMBRAAN KLEPPEN KICKSTARTER EN INSTRUCTIE BOEKJE

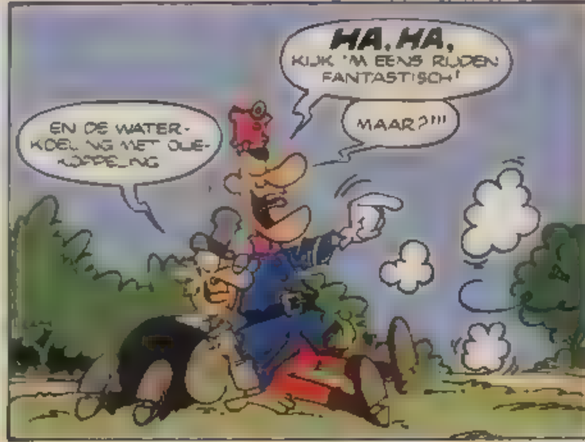

EH? OH

EN DAN NIET TE VERGETEN DE BERMLAMP DE RACECARBURATEUR EN DE STUURBEKRACHTIGING

en DE TANK

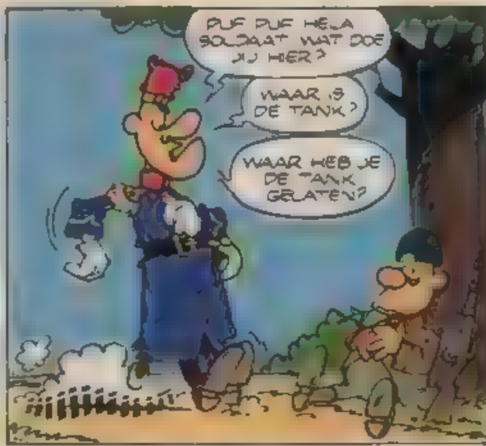
DOOR PETER DE SMET

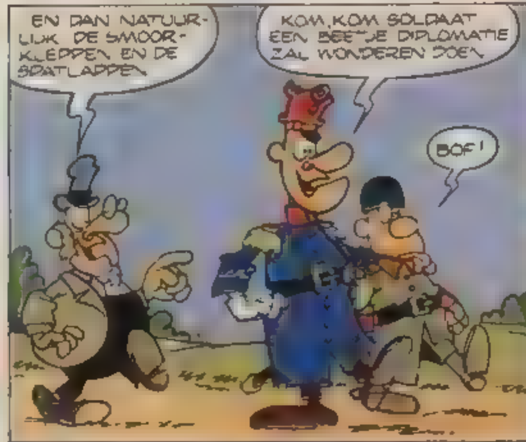

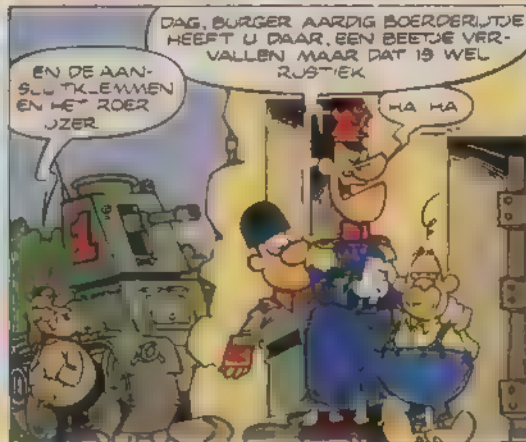

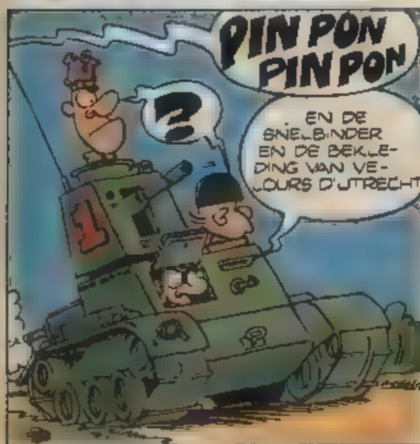

DE GENERAAL

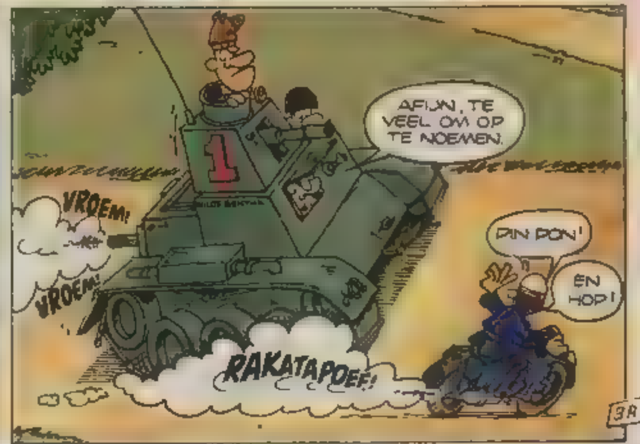

BONK
WEL, VAN HARTE DAN NOG!

EN NU BETAAL JE OGENBLIKKELIJK DE SCHADE, ANDERS GA IK WAT BESCHADIGEN!
GARGL

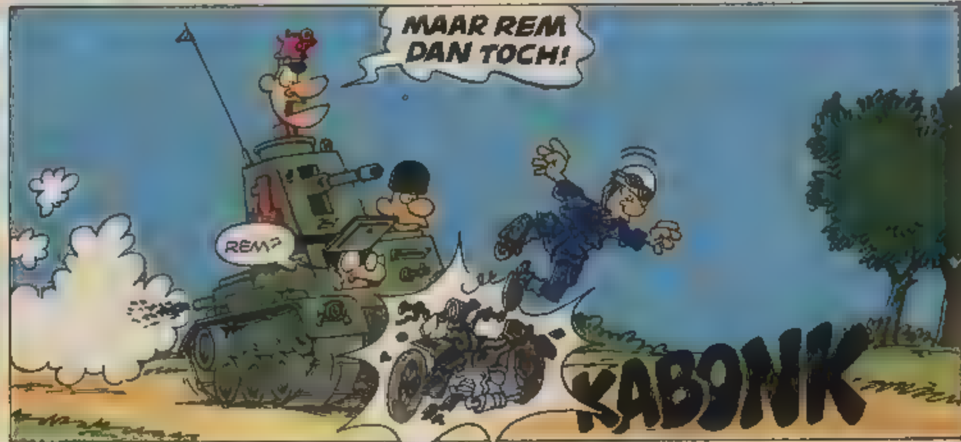

ALLERMINST ONTMOEDIGD DOOR DIT INCIDENT VERVOLGT DE GENERAAL ZIJN VELDTOCHT...
TOCH WEL EEN AARDIGE MAN, EEN BEETJE GROF IN DE MOND, MAAR VERDER WEL AARDIG
...EN DAN ZWIJG IK NOG OVER DE SLUITVLAKKEN
SOLDAAT, BEK DICHT EN RIJDEN!

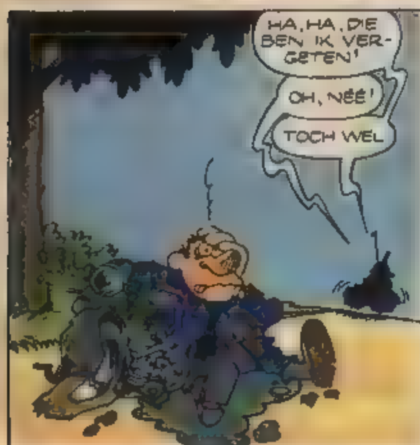

PIN PON PIN PON
?
EN DE SNELBINDER EN DE BEKLEDING VAN VELOURS D'UTRECHT

AHA, MOTORVOERTUIG OP MEER DAN TWEE WIELEN ZONDER ACHTERLICHT EN NUMMERPLAAT, DIE IS RIJP VOOR EEN VETTE BON!
PIN PON!

AFIJN, TE VEEL OM OP TE NOEMEN.
VROEM!
VROEM!
PIN PON!
EN HOP!
RAKATAPOEF!
3A

HALT
DIT IS EEN WEGVERSPERRING!

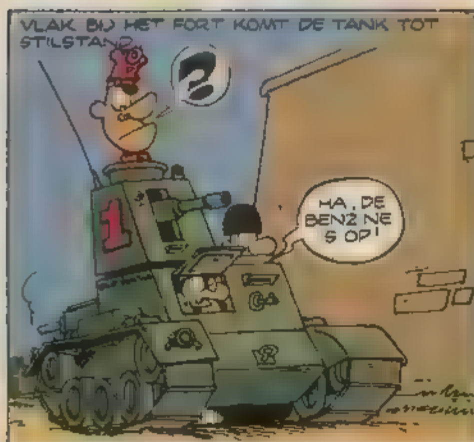

MAAR REM DAN TOCH!
REM?
KABONK

HA, HA, DIE BEN IK VERGETEN!
OH, NÉÉ!
TOCH WEL

GENERAAL, WE RIJDEN RECHT OP HET VIJANDELIJK FORT AAN
AHA!

HA HA, VOORWAARTS MANNEN! AANVALLEN, OMSINGELEN EN IN DE PAN HAKKEN! VOORUIT VOOR HOGERE LONEN EN MEER PENSIOEN EN BLA EN BLA EN BLA
3B

en DE TANK

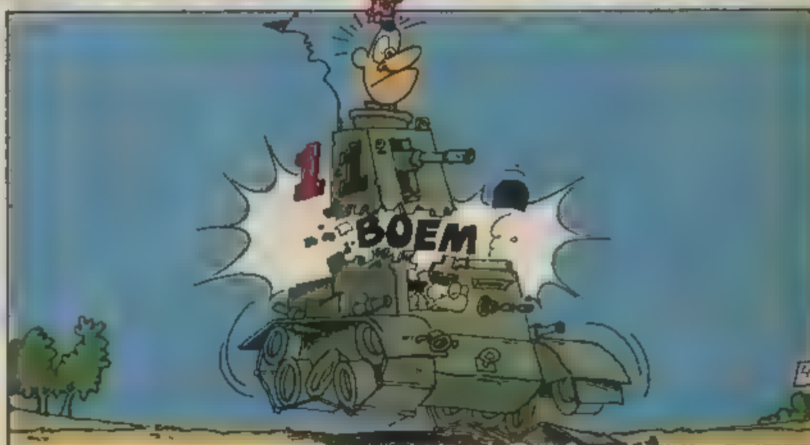

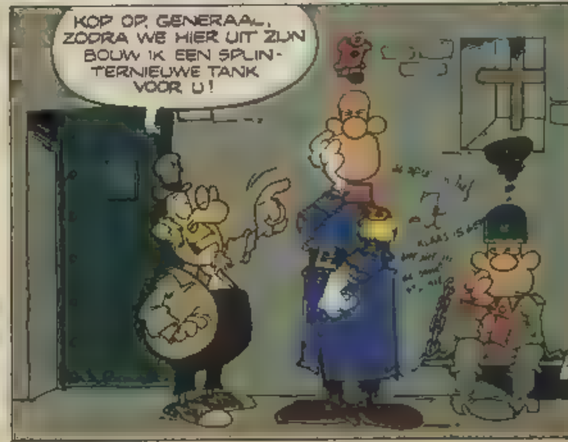

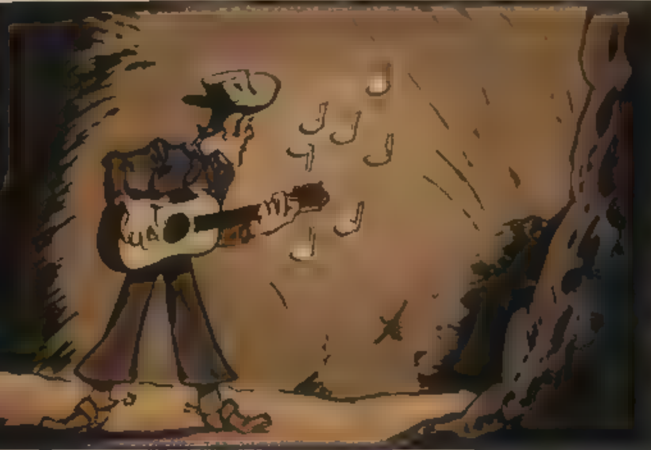
EINDE

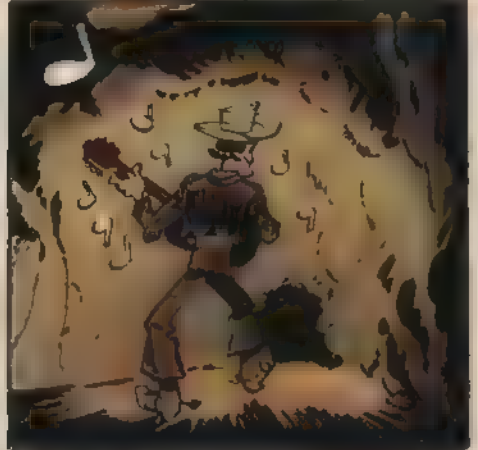
BANDONEÓN

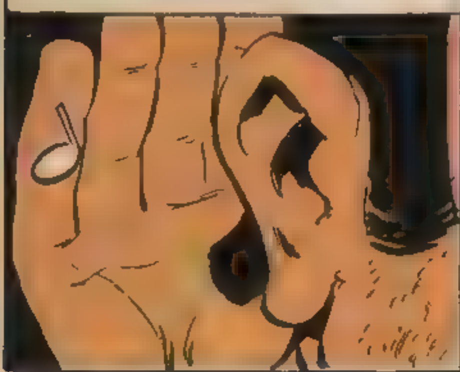
WAT IS HET HIER DONKER! EN IK HEB GEEN LUCIFERS BIJ ME ...

WACHT EENS! MIJN GITAAR! EEN PAAR AKKOORDEN EN DE ZAAK IS GEFIKST!

ZELDEN ZIE JE EEN MUZIKANT IN HET DUISTER ZO VOLLEERD ZIJN INSTRUMENT BESPELEN ALS BANDONEÓN! KIJK EENS NAAR DIE VINGERZETTING!

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Bandoneon die op zoek is naar de bende van la Cucaracha is beland in een van de onderaardse gangen van de Quiquebuh-indianen.

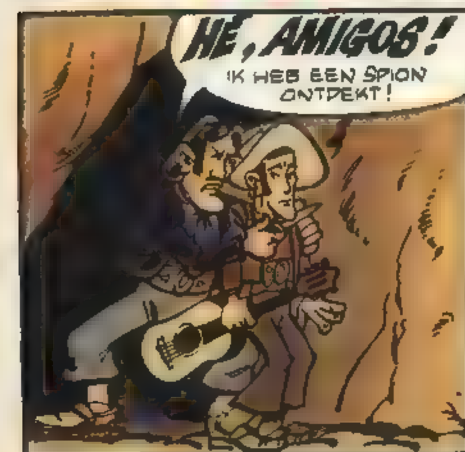

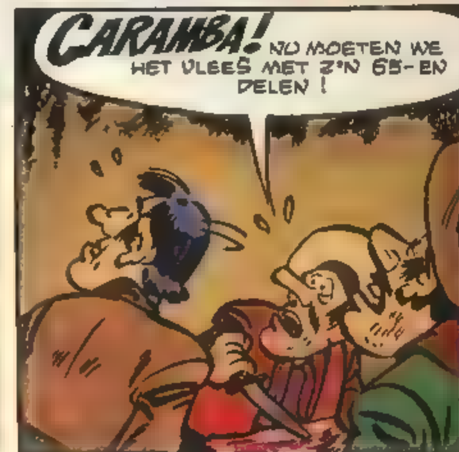

WORDT VERVOLGD

portret van Gösta Pettersson

DE OUDSTE

De vier gebroeders Pettersson vormen ongetwijfeld het beroemdste familiekwartet in de sportwereld: van hun lange reeks gezamenlijk behaalde successen vermelden we in verband met de beschikbare ruimte slechts hun driemaal in successie behaalde wereldtitel in de ploegentijdrit op de weg en hun zilveren medaille ploegentijdrit in Mexico '68 (achter het Nederlandse viertal Den Hertog, Zoetemelk, Pijnen en Krekels). Tot begin '69 bleven de Zweedse helden de amateurstatus trouw, al dienen we die status wel met een korreltje zout te nemen: twee Zweedse industrieën betaalden de in hun land verschrikkelijk populaire tijdrijders onderhands genoeg centjes om het leven van 'n goedverdienende prof te kunnen leiden. Ondanks hun financiele onbezorgdheid, bezweken de gebroeders Pettersson (Eric, 21 jaar, Thomas, 23, Sture, 28 en Gösta 30) voor een lucratief profcontract, aangeboden door de Italiaanse firma Ferretti.

Het staat buiten kijf dat Gösta maandelijks de meeste lires incasseert, want hij is verreweg de beste. Sinds hij in 1959 op aanraden van broer Eric op de racefiets stapte, heeft hij een indrukwekkende serie overwinningen bij de amateurs behaald. Ook bij de beroepsrenners maakte hij uitslagen die er wezen mochten, zonder echter tot het selecte groepje toprenners te behoren. Dat veranderde toen Gosta in 1970 samen met zijn broer Thomas mocht debuteren in de Ronde van Frankrijk. Hij verbaasde kenner en leek door achter de onbedreigde Eddy Merckx en vlak achter de eveneens zeer verrassende Joop Zoetemelk als derde te eindigen. Gösta Pettersson was op slag een vedette geworden! En gebleven, getuige zijn formidabele rijden in dit seizoen. Gezien zijn leeftijd is het niet overdreven hem een sportieve laatbloeier te noemen: een formidabele sportman, die zijn grootste prestaties levert op dat moment in zijn carrière, waarop collega-coureurs over hun nadagen spreken.

Gösta Pettersson is lang en mager, 'n pezige coureur van het type Coppi en Anquetil. Hij is bijzonder zwijgzaam en toont zich ten opzichte van zijn collega's tamelijk terughoudend. Zijn haren zijn hoogblond, zoals het een rechtgeaarde Zweed past, zijn ogen zijn blauw. Gösta is

DE BESTE

foto: Tonny Strouken
tekst: Karel Kersten

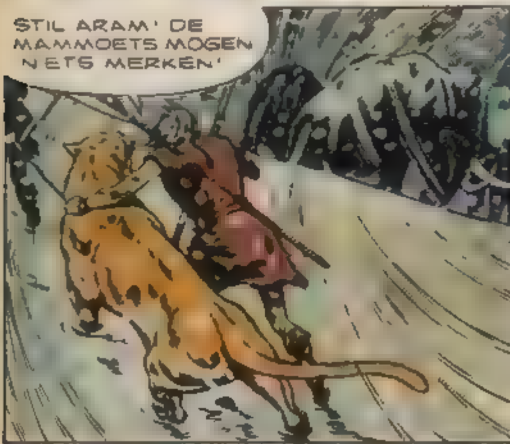
getrouwd, hij heeft twee zoontjes. Voor zijn gezin wil hij de laatste jaren van zijn loopbaan (hij denkt nog een vijftal jaren door te gaan) zoveel mogelijk geld verdienen. Hij heeft geen vastomlijnde plannen voor de toekomst: „Misschien met het verdiende geld een bedrijfje opbouwen. In ieder geval zorgen dat er genoeg inkomsten zijn om m'n vrouw en kinderen alles te kunnen bieden." Of hij het leuk zou vinden als zijn zoons later ook gaan wielrennen? „Nee, ik hoop van niet. Ik zal het ze niet verbieden, als ze talent hebben moeten ze het zelf weten. Alleen voor de allerbesten is het een manier om snel geld te verdienen, maar mijn kinderen hoeven niet."
Gösta heeft zijn bedenkingen tegen het wielrennen, met name tegen de manier waarop de renners in commercieel belangrijke evenementen als de Giro en de Tour behandeld worden en hij neemt geen blad voor de mond. Ook is hij een van de weinige coureurs die openlijk tegen het steeds toenemende en steeds moeilijker te controleren gebruik van dope protesteren. „Ik heb geen stimulerende middelen nodig," vertelt hij. „Ik word liever tweede of derde zonder die troep dan winnaar door te „nemen". Een sportcarrière is betrekkelijk, over een paar jaar, als ik afstap, heb ik nog een heel leven voor de boeg. Ik stel er prijs op gezond te blijven, liever dan omwille van een overwinning m'n lichaam te slopen. Het beroerde van de zaak is echter dat je nooit precies weet wat je van je doktoren en verzorgers te slikken krijgt. Ik weet gewoon dat sommige renners zich van geen kwaad bewust waren, maar niettemin betrapt werden. Ik hoop dat het mij nooit overkomt, ik voel me nog altijd te veel sportman om ten behoeve van m'n baas m'n lichaam te verzieken om in de prijzen te kunnen rijden."
Gosta Pettersson is, ondanks zijn Italiaanse contract, in zijn hart een amateur gebleven. Hij fietst omdat hij het leuk vindt, omdat hij ervan geniet. Dat hij daarbij is doorgestoten naar de top komt niet omdat hij, zoals zovele anderen, roofbouw op zijn lichaam pleegt, maar omdat hij gewoon geweldig veel talent heeft. De sportieve laatbloeier Gosta Pettersson is een voorbeeld voor zijn jongere collega's en een sieraad voor de wielersport.

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

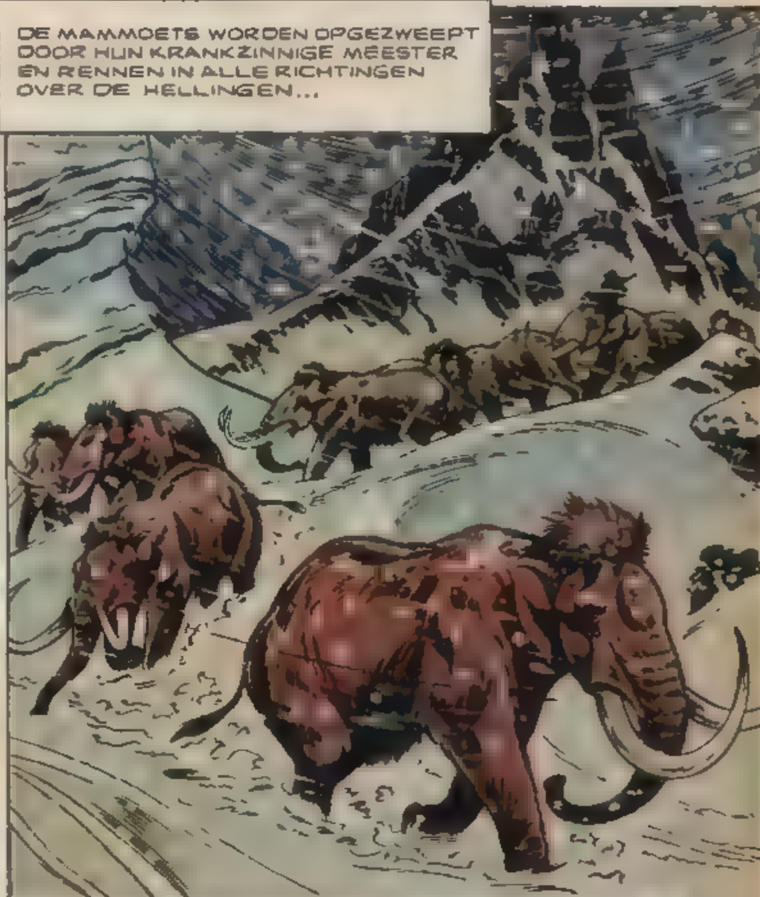

meester der mammoets

Onder de beschutting van een sneeuwstorm trachten Ohama, Toenga en Noen aan de bewaking van de mammoets te ontkomen..

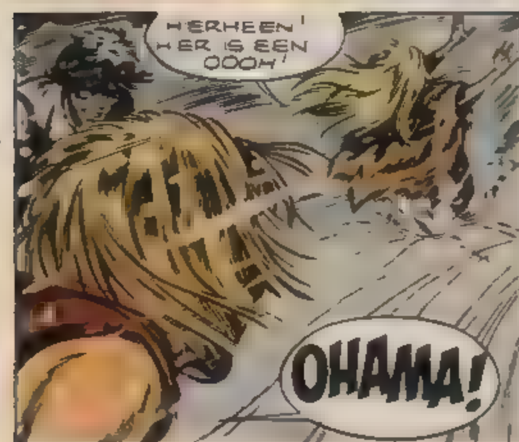

WORDT VERVOLGD

puzzelen met DE GENERAAL

DOOR: JAN MEULENDIJKS - SAMENSTELLING: HENK ALBERS

DE GENERAAL HEEFT DRIE OUWE KANONNEN OP DE KOP GETIKT EN EEN PARTIJTJE ECHTE OUWERWETSE RONDE KOGELS. NIET ELKE KOGEL DIE HIJ HEEFT, PAST IN DE KANONNEN. BEGIN BIJ HET KANON NUMMER 1 EN ZOEK VAN ONDERAF TE BEGINNEN TUSSEN DE STAPEL STEEDS DE KOGEL DIE IN KANON 1 PAST, TOT JE DE LAATSTE DIE ERGENS BOVENAAN MOET LIGGEN OOK HEBT GEVONDEN, SCHRIJF STEEDS DE LETTERS OP DIE OP DE KOGELS STAAN. GA NU NAAR KANON TWEE EN ZOEK OPNIEUW TUSSEN DE STAPEL DE KOGELS DIE ERIN PASSEN. ZO DOE JE OOK MET KANON 3. ALS JE STEEDS DE LETTERS GOED NOTEERT, LEES JE EEN RIJMPJE.

I
II
III

DA G
NS O
ITI EF
RG E
DE G
RO E
AT
LD A
DEF IN
AD E
TEE DS
LAAT NAH
TS O
ZARE NSA
SME DI
NEN L.E
EN K
RD AM
IJOA NS
HIJME THU
AK N
AAK TH
TBEG INT
OG E
MS TE
BL O
E
EKH OVE
AFE LGAA
BIE FM
TJ E
NR E
AA TZ
EN E
NIR IN
EL S
IJ DA
DE N
SA A
E
DJ U
W L
ES TR
SM A
ST AD
DG I
IVAN BRO
AALA ANT
NA L
WANN EER
AGE LS
LATS PIJ
DEGE NER
IKBE NR
ME T
LAG EN
KE M
KOG EL
VA NO

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

door SCHULZ

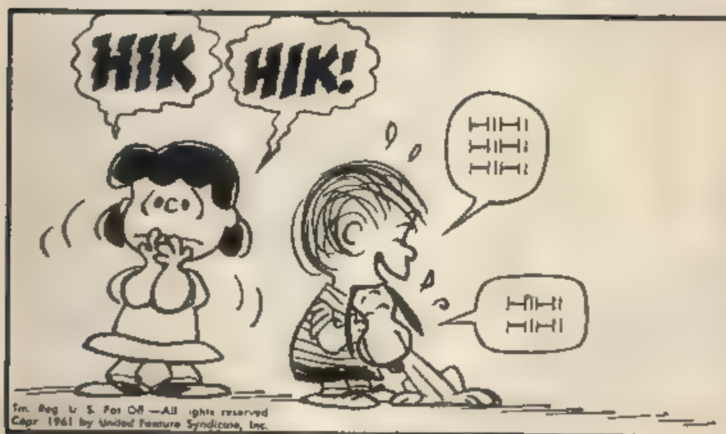

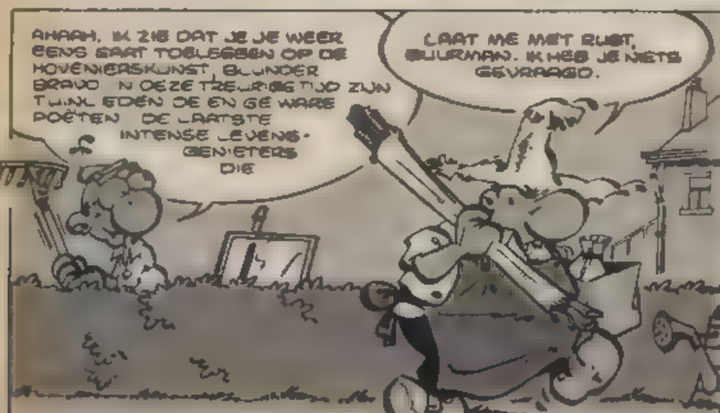

pep
uithale

OLIVIER

AHAAH, IK ZIE DAT JE JE WEER EENS GAAT TOELEGGEN OP DE HOVENIERSKUNST, BLUNDER. BRAVO. IN DEZE TREURIGE TIJD ZIJN TUINLIEDEN DE ENIGE WARE POËTEN, DE LAATSTE INTENSE LEVENS-GENIETERS DIE
LAAT ME MET RUST, BUURMAN. IK HEB JE NIETS GEVRAAGD.

IK HEB WEL WAT ANDERS TE DOEN DAN NAAR JE GELEUTER TE LUISTEREN EN, AL WAS JE NEUS MINDER AFZICHTELIJK, HET ZOU ME TOCH GAAN VERVELEN HEM VOORTDUREND IN MIJN ZAKEN AAN TE TREFFEN.
?

EEN GENIEPIGE EN VIJANDIGE HOUDING DIE EEN ACHTERBAKSHEID VERRAADT WAARVAN DE DUISTERE ZIJDE HET RAADSELACHTIGE ASPECT TERNAUWERNOOD KAN VER- BERGEN
AB-SO-LUUT

DISCREET, MAAR WAAKZAAM! IK NEEM 'N KIJKJE!
FLOP! SHLOF! PLAF!

HÉ, WAT 'N LEUKE ZAADJES.. IS DAT TUINKERS?
?

NEE!
PFSHJJJJJ

IK ZIE MIJ GENOODZAAKT JE ER NOGMAALS OP TE WIJZEN DAT IK JE LINTWURM-ACHTIGE HARDNEKKIGHEID WAARMEE JE JE MET MIJN PRIVÉ-LEVEN BEMOEIT, NIET OP PRIJS STEL.

IK LAAT JE NU ALLEEN, WANT IK MOET MIJN BESTELLINGEN OPNEMEN
EN DAT GAAT JOU NIETS AAN!

HALLO? JAZEKER, M'N LIEVE VRIENDIN, IK BEN'T: UW BOTANISCH FAKIRTJE... JAJA, 'T GROEIT SUPERSNEL TEGEN ALLE WETTEN IN... MAAR NATUURLIJK, IK WEET TOCH DAT DE TIJD DRINGT IN VERBAND MET UW TRIP...
EN PRAAT ER LIEVER NIET OVER, ANDERS KRIJG IK HIER IEDEREEN OVER DE VLOER!
WE HOUDEN HET ONDER ONS INGEWIJDEN
AH AH AH!

EN WAT DE KWALITEIT BETREFT, GEEN ZORGEN! HET WERKT OGENBLIKKELIJK! LET OP DE PUPILLEN VAN DE JONGE GEBRUIKER NA HET TOT ZICH NEMEN VAN MIJN KRUID. U ZAL ZE ZICH DIRECT OP DIE ONMISKENBARE WIJZE ZIEN VERWIJDEN..
DAT IS DAN GEREGELD. U KOMT HET HIER ZELF HALEN...
BLUNDER?! NEE!!!

BLUNDER

DOOR GREG

EN WELSLAGEN VERZEKERD, M'N LIEVE VRIENDIN! HET ECHTE *KATTEKRUID* IS HIER BIJNA NIET MEER TE KRIJGEN, EN ZODRA ONZE KLEINE SNOEZEPOES ER VAN GESNOEPT HEEFT, ZULLEN DE UITGELEZEN VITAMINES HAAR WEER EEN GLANZEND VACHTJE GEVEN...

HOOR JE DAT WIETSKE? IS DAT NIET GEWELDIG? ZEG MAAR DANKUWEL TEGEN DIE AARDIGE MENEER BLUNDER DIE ZICH ZO VEEL MOEITE HEEFT GETROOST...

WAT IS DAT VOOR GRAPPENMAKERIJ OM DE POLITIE LASTIG TE VALLEN OM EEN LAXEERMIDDEL VOOR POESSIES?! IK KEN IEMAND DIE KENNIS GAAT MAKEN MET MIJN GEMATIGDHEID.. IEMAND HIER VLAK NAAST ME!

FSCHTT!

DE GEWELDENAAR

door Quint
illustratie: Jos Looman

Je kon je niet in hem vergissen nu hij daar rechtop stond, de armen dreigend naar beide kanten uitgestrekt, zijn geliefkoosde houding. Je zag meteen hoe gevaarlijk en vechtlustig hij was, zoals hij zich uitdagend had opgericht en zijn twee slagwapens vol harde stekels zachtjes heen en weer zwaaide, genotvol en zich bewust van de onheilspellende aanblik die hij bood. Hij was een geweldenaar, een gigant, een moordlustige rover die genoeg had gekregen van het wachten en loeren in een hinderlaag en tartend te voorschijn was gekomen voor een lijf aan lijfgevecht.
Je kon je wèl in hem vergissen als je hem op andere momenten aantrof, in zijn karakteristieke rusthouding. Dan leek hij een monnik, verzonken in gebed. Het bovenlijf opgericht, het hoofd geheven, de armen ootmoedig gevouwen, zo zat hij dan uren roerloos te staren. O, dan kon je een fatale vergissing maken, als je zijn ware aard niet zou kennen. Dan leek hij een boeteling die gebogen ging onder al het geweld en bloedvergieten dat om hem heen plaatsvond en met eindeloos gebed iets wilde goedmaken. Tot je binnen zijn bereik kwam, misleid door die deemoedige houding en hij als het ware explodeerde. Met één sprong wist hij bij je te komen en het laatste wat je zag, was die starre kop van hem, de ogen bol en fanatiek en de rest bedekt door pantserplaten, onkwetsbaar. Het laatste wat je hoorde, was het ritselen van zijn leerachtige kleed, het dorre schuren van zijn pantsers, en dan het lugubere knarsen van die twee harde wapens, die hij in de beweging van een schaar naar je toezwaaide.
Maar je hoefde niet in zijn buurt te komen. Als je hem ontweek, liet hij je passeren. Zelfs op een kleine afstand van zijn uitkijkpost was je al veilig voor hem. Je moest weten waar precies de grens liep en vooral, je moest leren hóe je hem bijtijds in het oog kon krijgen. Want zijn harnas had de kleur van de grond, een morsig groen als van uitgeslagen koper. En alleen als hij zich triomfantelijk oprichtte, zijn hele lange lijf gestrekt, alleen dàn zag je op zijn borst het bladvormige embleem. Dat was ook niet meer wit, maar toch wel lichter van kleur dan de rest. Maar als je dat embleem zag, was het al te laat. Dan had hij je al gegrepen en begon het gruwelijke knarsen.
Nee, je moest leren hoe je hem ondanks die camouflage bijtijds kon onderscheiden. En dat was moeilijk. Roerloos lag hij op de loer, in die misleidende bidhouding en het groen van gras, struiken en mos maakte dat je niet lette op het groen van oud koper. Lette je daar wèl op, dan ging je in een wijde cirkel om hem heen en hij zou je niet nakomen — dat was zijn stijl niet. Hij had zijn vaste gewoontes en daar week hij niet van af. Hij zat de hele dag op die vaste plek en wachtte op voorbijgangers. Zodra er één binnen zijn bereik kwam, sloeg hij toe. Hij wist heel goed hoe goed gecamoufleerd hij daar zat en hij legde zich er op toe, niet op te vallen. Hij wilde zijn slachtoffers niet achtervolgen, dat lag hem niet en daar was hij ook niet snel genoeg voor. In zijn taaie harnas kon hij zich maar langzaam verplaatsen. Daarom moest hij het hebben van argeloze voorbijgangers die zijn loerende aanwezigheid niet opmerkten. En voorbijgangers van dat soort waren er genoeg.
In lichte, ruisende feestgewaden kwamen ze langs, in bonte kleuren, in ragfijne en vliesdunne uitmonstering, op weg naar een feest dat altijd wel ergens gehouden werd. Een feest met honingdranken en veldgewassen, spijzen die hij, de geweldenaar, versmaadde. Vlees en vlees alleen was zijn voedsel en bloed was zijn drank.
O, al die dartele voorbijgangers! Ze zongen ieder hun eigen opgewonden feestlied, vol heerlijke verwachtingen, zodat de wereld ervan gonsde. En hij, hij hield zich stil en wachtte. Ze naderden zijn schuilplaats, huppelend en dansend in hun lichte kleurige gewaden en haast hadden ze allemaal, alsof het leven niet een eeuwigheid duurde, alsof het feestmaal hen zou ontgaan. En ineens brak het lied af. Het knarsen van langs elkaar schuivende slagwapens... het knerpen van die dodelijke knipschaar... en er was weer een feestganger minder.
Niemand waagde het zich aan hem te meten. De roofridder in het bos eiste genadeloos zijn dagelijkse offer, maar de feestgangers deden alsof ze daar geen weet van hadden. Als één van hen verdween, werd er geen navraag gedaan. Het feest ging verder, ongestoord en dáár kon hij niets aan veranderen. De honingeters, ze beschouwden het blijkbaar als een noodzakelijke tol die ze voor hun feestmaal moesten betalen, en ze probeerden niet hem te verjagen. Hij was nog nooit verslagen.
Hij had tegenstanders geveld, groter en sterker dan hij. Hij was een drakendoder. Hij had groene, kruipende monsters vermorzeld in zijn greep en gevederde giganten uit de lucht geplukt als ze op hem neerdoken met hun hoornen bekken gespitst in de aanval. Altijd had hij kans gezien de rollen om te draaien in een treffen met capabele tegenstanders, maar zulke gevechten kwamen sporadisch voor. En het overvallen van argeloze feestgangers was een dagelijkse zaak.
Vandaar dat hij zich vergiste.
Nu hij eens te meer dreigend te voorschijn kwam, zijn gepantserde armen wijdgespreid, zijn ogen bol en star, gereed om weer een slachtoffer te onthoofden zonder scrupules... nu bevroor hij als het ware in zijn aanval.
Hij had zich vergist. Een fatale vergissing.
Zijn slachtoffer — nog buiten zijn gezichtsveld — had de grens al overschreden en schuifelde langs het schors van stammen dat zo bedriegelijk veel leek op zijn eigen morsige pantser... schuifelde dichterbij... de dodelijke cirkel binnen... En nog vóór hij de ander gezien had, sprong de geweldenaar toe.
Het volgende moment rees een formidabele tegenstander voor hem op. De gepantserde armen wijdgespreid... Een licht bladvormig embleem op de borst... de ogen star en bol van agressie... En een luguber knarsen begeleidde de bewegingen waarmee zijn stekelige slagwapens links en rechts een soort knipgebaar begonnen...
Eén moment stonden beide geweldenaars roerloos tegenover elkaar. Eén ademloos ogenblik waarin ze elkaar herkenden — twee van het zelfde slag, twee gelijken, twee gepantserden — maar toenadering was niet mogelijk. Dat lag eenvoudig niet in hun aard. Zoals ze ook geen van beiden de wijk wilde nemen. Een gladiatorengevecht, een duel op leven en dood móest volgen.
Op beide pantsers was het groen morsig van oud bloed. De leerachtige bedekking die als een vleugel links en rechts van hun schouders neerhing, was van beiden even gehavend en stug na een zomer vol gevechten en slachtingen. Ze waren aan elkaar gewaagd. Ze lustten elkaar met huid en haar.
Knarsend naderden de tegenstanders elkaar, niet langer bedacht op de camouflage die het bos zo rijkelijk bood, en tegelijkertijd sprongen ze op elkaar toe. Beide grepen de ander vast, met de bedoeling elkaar te onthoofden en beide trilden van een razernij die zowel uit woede als uit angst voortkwam. .

Het kind sloeg toe met haar vlindernet en lachte vrolijk. 'Papa, kom eens kijken wat ik gevangen heb!'
De man boog zich over de twee aan elkaar geklemde, groene diertjes onder het net en zei: 'Bidsprinkhanen. Die eten insekten en zo. Daar heb je toch niets aan voor de les.'

RONICA

LEX HARDING

Zwaaide tot voor kort Joost de Draayer de scepter in het disc-jockey wereldje, vandaag mag de 26-jarige Lex Harding het predikaat van Nederlands populairste presentator voeren. Lex Harding is het pseudoniem voor Reinhard Lodewijk den Hengst, de jongste telg van een Boskoopse boomkweker. Na zijn hbs-a tijd ging Lodewijk, ook wel Nardje of Loetje genoemd, naar Nijenrode, een school die hij nu met het woord „bekakt" afdoet. Na Nijenrode verhuisde hij naar Rotterdam, waar hij economie wilde studeren. De uren waarop hij gebogen over boeken diende te zitten, bracht hij doorgaans biljartend door. In een wilde bui solliciteerde hij naar disc-jockey bij Swinging Radio England, het latere Radio Dolfijn. Bij deze zender werd hij na verloop van tijd opgeroepen. Programmaleider Tony Windsor smeerde hem de naam Lex Harding aan waarna hij kon beginnen. In oktober 1967 begon Lex als nieuwslezer op het Veronicaschip, terwijl hij een half jaar later als disc-jockey te werk werd gesteld.

Probeer je het publiek je muzikale voorkeur op te dringen? Lex: „Nee, dat is een onmogelijkheid. Wij van Veronica hebben te maken met luisterdichtheid, vergeet niet dat we een commercieel station zijn. Een vereiste is dat een zo groot mogelijk publiek bereikt wordt en dat lukt alleen met een gezellig, niet pretentieus programma, waarin een Top 40-plaatje moet zitten, een „gouden ouwe" en een smartlap. Nummers die ik zelf fijn vind, kan ik er toch ook nog wel in kwijt, hoor."

Wanneer ga je eens popprogramma's voor de tv presenteren? „Tot nu toe ben ik nog nooit benaderd, al schijnen ze dat wel van plan te zijn geweest. Trouwens, echte popprogramma's heb je in Nederland niet. Eddy ready go en Toppop zijn niemendalletjes, 't zijn plugshows. Alleen de Vpro brengt pop en dan nog pop op een tamelijk hoog niveau. Toch moeten ze op een andere toer gaan. Ze moeten de mens achter de artiest naar voren brengen. Maak bijvoorbeeld opnames bij hem thuis of zet hem in een weiland en laat hem dan praten. Het publiek ziet dan meteen hoeveel leeghoofden er onder de popjongens zitten. De muziek moet ook nodig eens anders gebracht worden, de artiest hoeft niet altijd per se in beeld te zijn. Als Paul McCartney over zijn vrouw Linda zingt, moet je haar laten zien en niet hem. Zingt The Band over Cripple Creek, toon dan een kabbelend beekje. Zoiets lijkt me al een stuk leuker."

Om op het d.j.'en terug te komen. Wie vind je de beste Nederlandse disc-jockey? „Kijk, iedere presentator is goed op zijn manier. Joost de Draayer, om maar iemand te noemen, is stil blijven staan. Bij hem gingen andere belangen een rol spelen (Red Bullet, Pep). En daar is hij aan kapot gegaan. De meest professionele disc-jockey vind ik Herman Stok, met wie ik samen nog eens Mix heb gepresenteerd, om Rob Out moet ik het gauwste lachen. Ach, vijf van de tien mensen kunnen het vak van d.j. leren. Echt moeilijk is het niet."

Wat geeft je veel voldoening? „Als platen door mijn toedoen, dus door veel draaien, hits worden, ben ik erg in m'n sas. In-A-Gadda-Da-Vida van Iron Butterfly heb ik na veel pluggen de top Tien ingewerkt, en dat geldt ook voor A Real Cool World van The Greatest Show On Earth, Need Your Love So Bad van Fleetwood Mac en Yesterday When I Was Young van Charles Aznavour. Allemaal platen die het zonder mij waarschijnlijk niet gehaald hadden."

Wat is je eigen muzikale voorkeur? „Die is zeer flexibel. Wat ik vandaag mooi vind, kan ik morgen lelijk vinden. Ik zal je vijf platen noemen die ik mee zou nemen als ik een maand op een onbewoond eiland moest doorbrengen. Een erg leuk spelletje vind ik dat altijd. What's Love van The Collectors is naar mijn mening zo'n beetje de beste plaat ooit uitgebracht, dus die neem ik subiet mee. In The Court Of The Crimson King van King Crimson stop ik in m'n koffertje om z'n ingewikkelde teksten. Daar ben je dagen zoet mee. De dubbelelpee Ummagumma pak ik in om dat aparte Pink Floydsfeertje. Vaste prik is natuurlijk ook een oude rocker, iets van de Shadows bijvoorbeeld, dat is lekkere, ongecompliceerde, recht voor je raapmuziek. Als vijfde en laatste lp neem ik de soloplaat van John Lennon mee. Nou, dan ben ik er, he"

Heb je buiten de muziek nog veel hobby's? „Mijn platenzaak in Gouda is m'n grootste liefhebberij, maar dat heeft weer wat met muziek te maken. Verder ben ik gek op vissen als huisdieren. Met mijn vier aquariums kan ik me uren vermaken. Als ik met vakantie ga, trek ik ook altijd naar Zuid-Frankrijk. Snorkeltje op en dan daar de plomp in, lekker vissies kijken."

Tekst: Jan de Rooij. Foto: Claude Vanheye

MICK TANGY

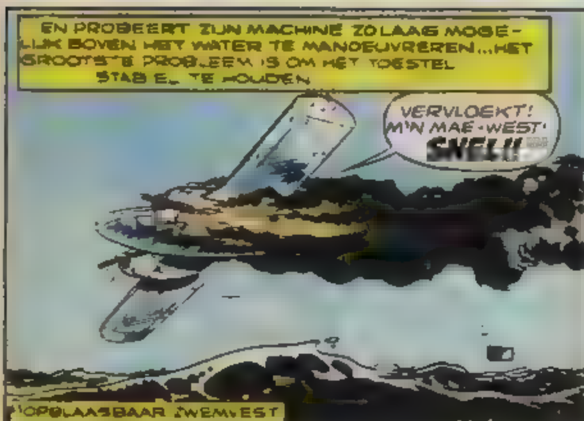
WE HEBBEN 'M!

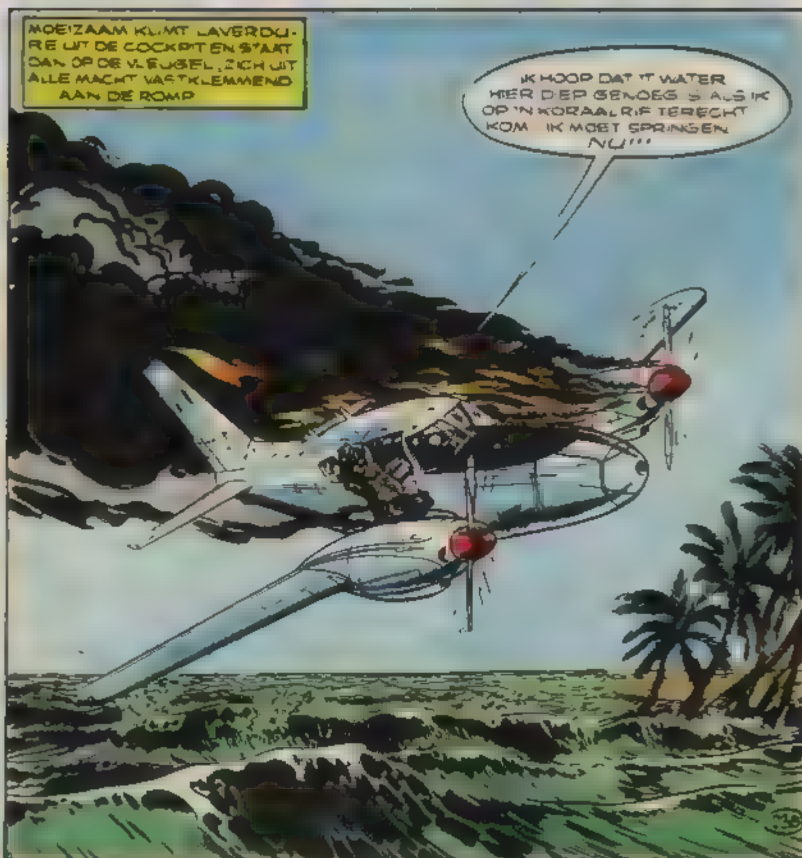
OM NIET OP HET BETON TE STORTEN, MAAKT LAVERDURE EEN SCHERPE WENDING. ZIJN BAKBOORDMOTOR STAAT IN LICHTERLAAIE
DAT VALT NIET TE BLUSSEN. OVER EEN PAAR SECONDEN VLIEGT ALLES DE LUCHT IN. DE ZEE, DAT IS M'N ENIGE KANS

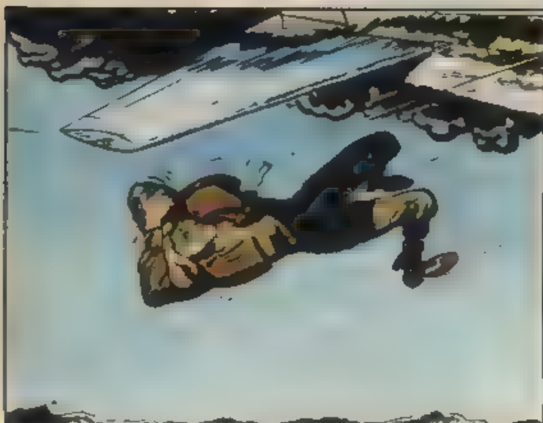
DE SITUATIE IS VOLKOMEN HOPELOOS. LAVERDURE MAAKT ALLES IN GEREEDHEID OM ZIJN PIPER TE VERLATEN. HIJ ZET DE MOTOREN AF...

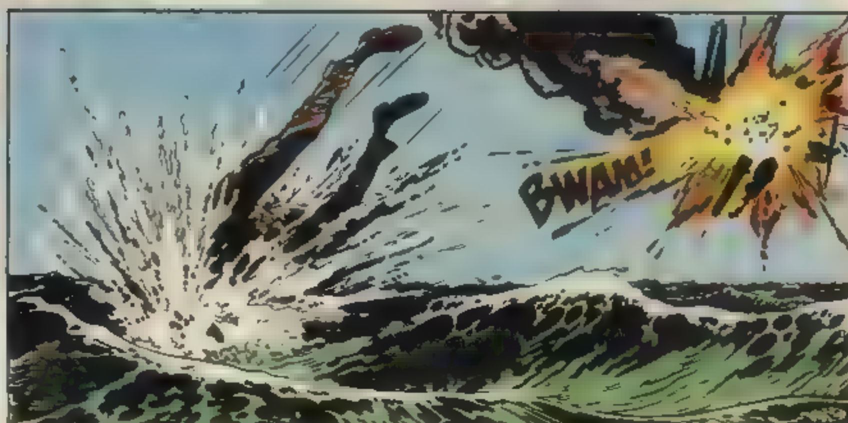

EN PROBEERT ZIJN MACHINE ZO LAAG MOGELIJK BOVEN HET WATER TE MANOEUVREREN... HET GROOTSTE PROBLEEM IS OM HET TOESTEL STABIEL TE HOUDEN
VERVLOEKT! M'N MAE-WEST* SNEL!!
*OPBLAASBAAR ZWEMVEST

MOEIZAAM KLIMT LAVERDURE UIT DE COCKPIT EN STAAT DAN OP DE VLEUGEL, ZICH UIT ALLE MACHT VASTKLEMMEND AAN DE ROMP
IK HOOP DAT 'T WATER HIER DIEP GENOEG IS ALS IK OP 'N KORAALRIF TERECHT KOM... IK MOET SPRINGEN NU!!!

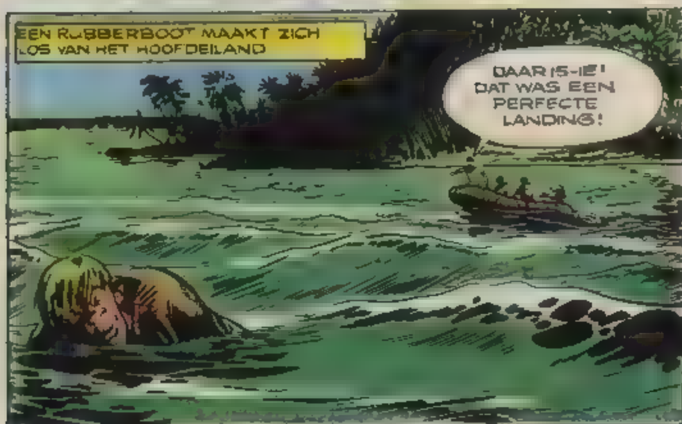

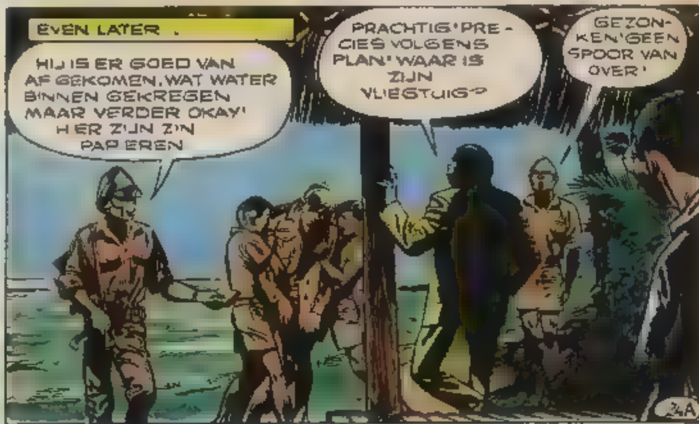
BWAM!

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

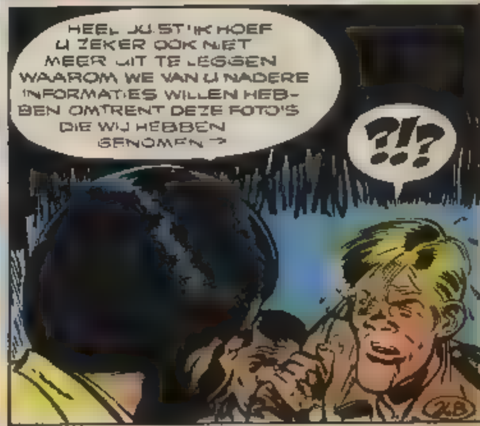
Zonder iemand daarvan in kennis te stellen is Laverdure een kijkje gaan nemen bij Terua. Daar wordt zijn Piper in brand geschoten...

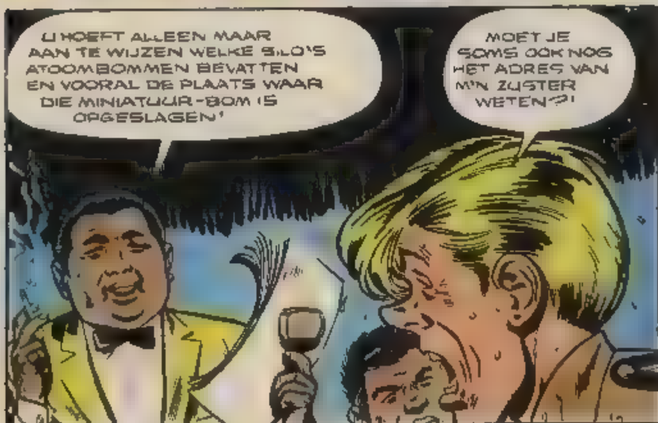

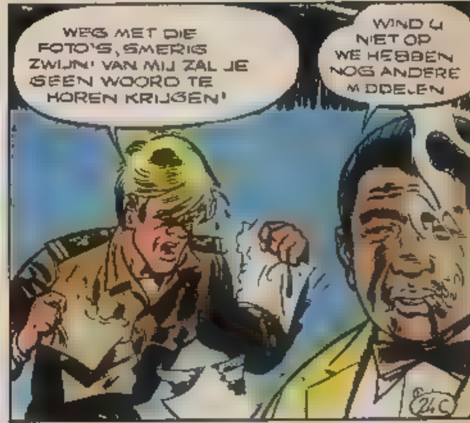

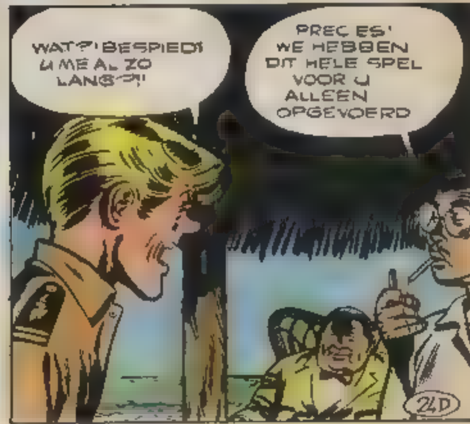

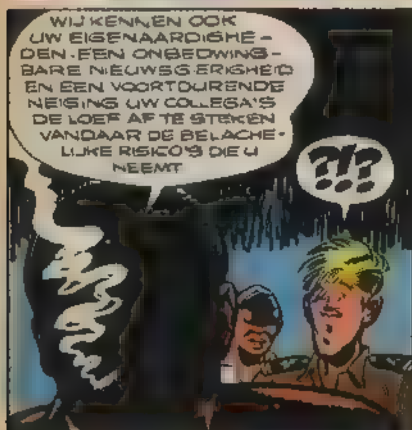
MICK TANGY

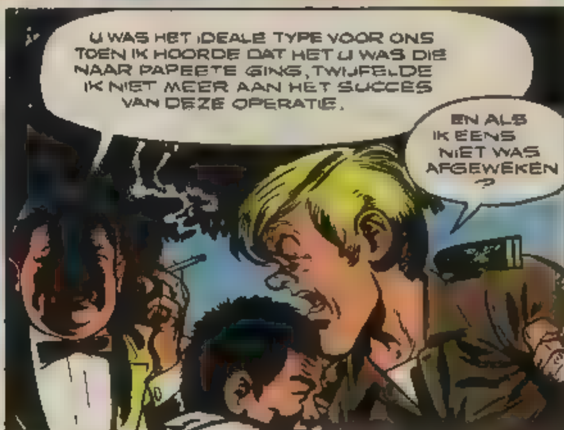
OPERATIE STILLE ZUIDZEE

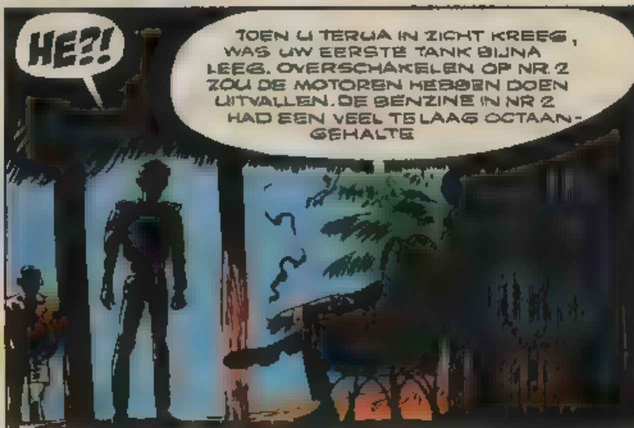

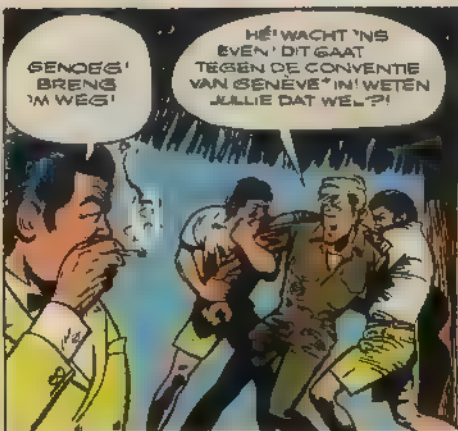

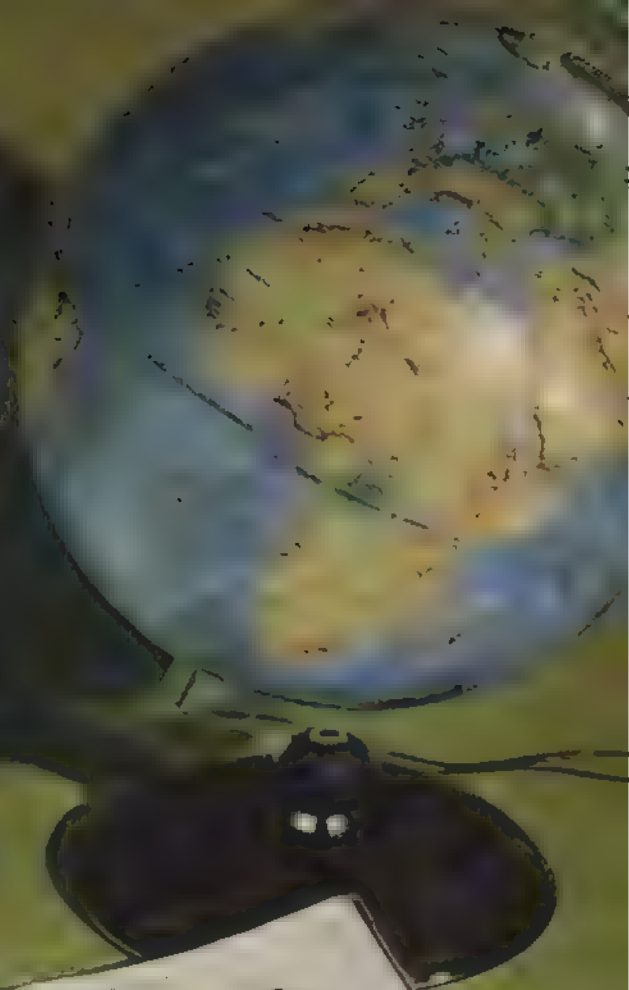

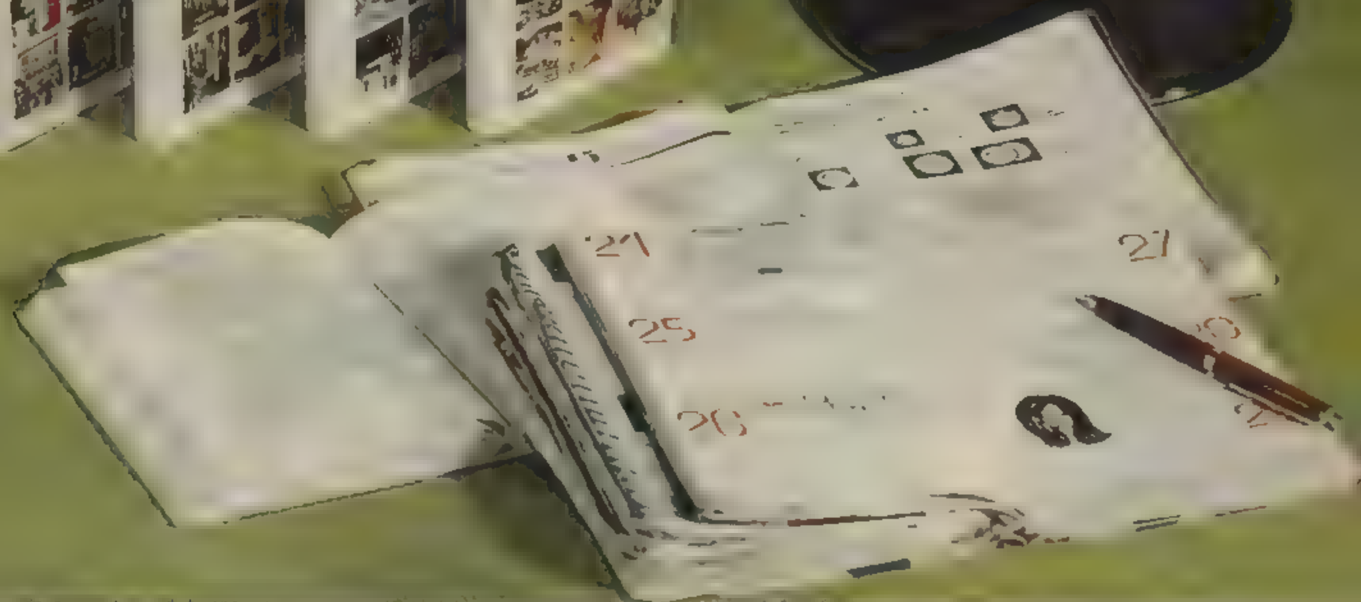
*INTERNATIONALE OVEREENKOMST BETREFFENDE DE BEHANDELING VAN KRIJGSGEVANGENEN.

WORDT VERVOLGD

KON JE HUISWERK MAAR UITBESTEDEN

Het komt er weer aan: tassevrachten huiswerk Engels, Duits, Frans. Eigenlijk moest je het kunnen uitbesteden, maar dat is helaas onmogelijk. Je kunt het je hoogstens zo gemakkelijk mogelijk maken door goede naslagwerken bij de hand te hebben. Een onmisbare hulp bij het huiswerk is de serie PRISMA HANDWOORDENBOEKEN.
Zes boeken met overzichtelijk gerangschikt: twintigduizend woorden en begrippen raak vertaald, in gemakkelijk te hanteren banden.
Snel aanschaffen om straks sneller klaar te zijn met het huiswerk.

Verkrijgbaar bij de wederverkoper

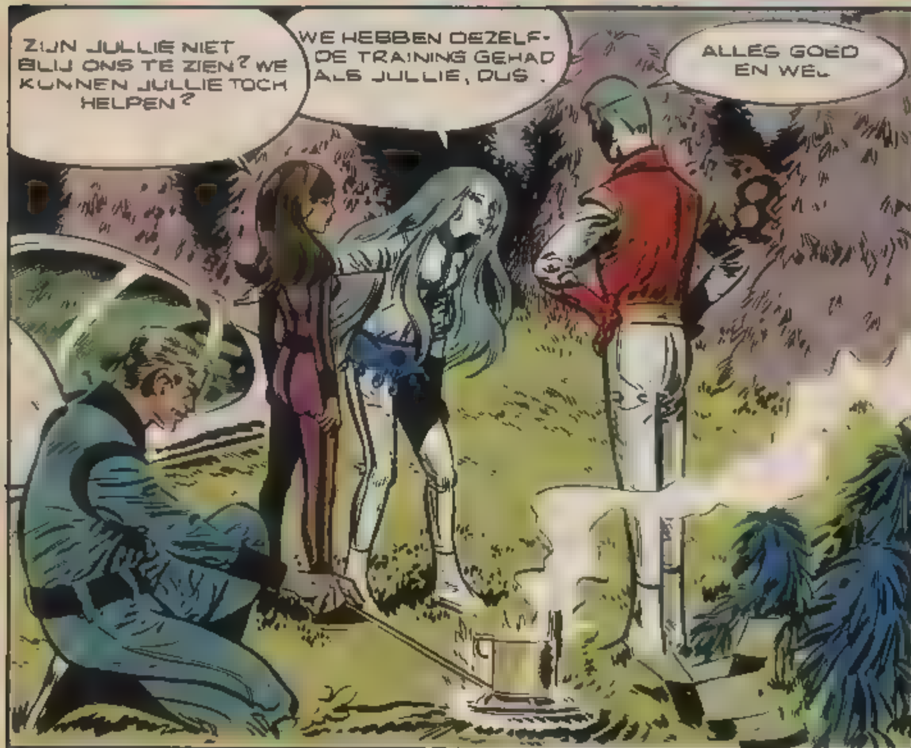
Tot nu toe verschenen in de serie
PRISMA HANDWOORDENBOEKEN
de delen:
Engels/Nederlands, Nederlands/Engels, Duits/Nederlands, Nederlands/Duits.
Twee delen Frans komen over enkele maanden.

PRIJS PER DEEL: 4.95
ABONNEES: 3.95

Zie je de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam. De boeken worden dan spoedig thuisbezorgd

LUC ORIENT

DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

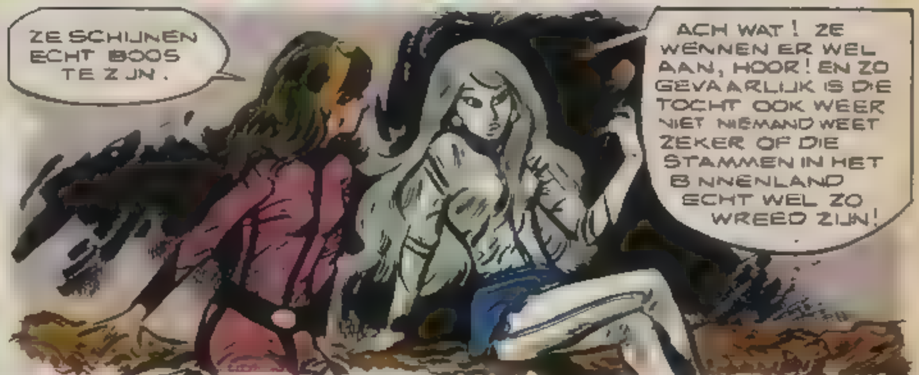
DE PLANEET VAN DE ANGST

De achtervolgers van Luc Oriënt en Galax-ahj blijken Lora en Ganya te zijn. De meisjes hebben besloten mee op expeditie te gaan.

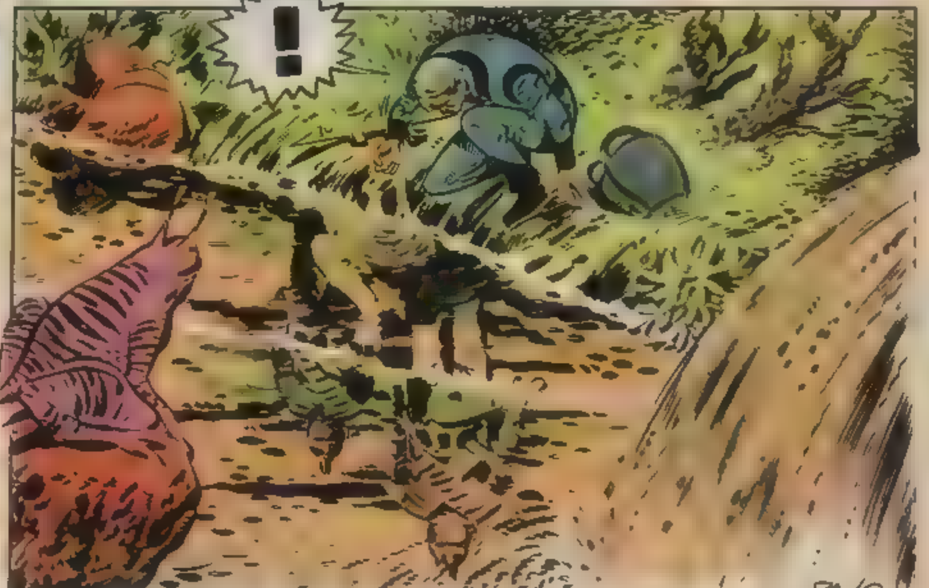

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

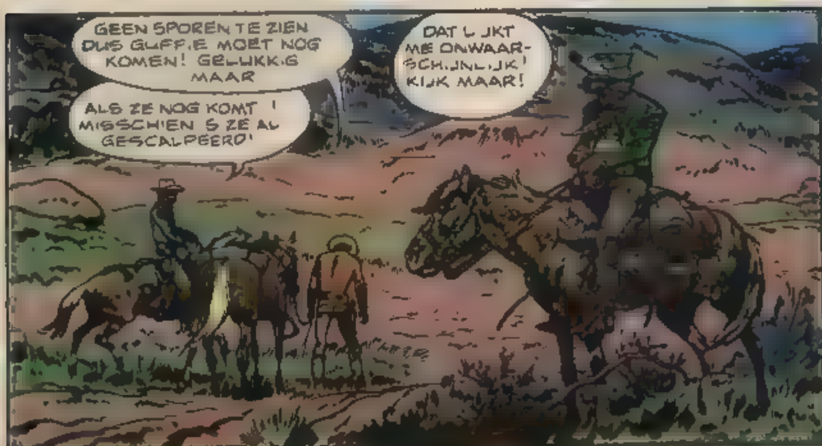

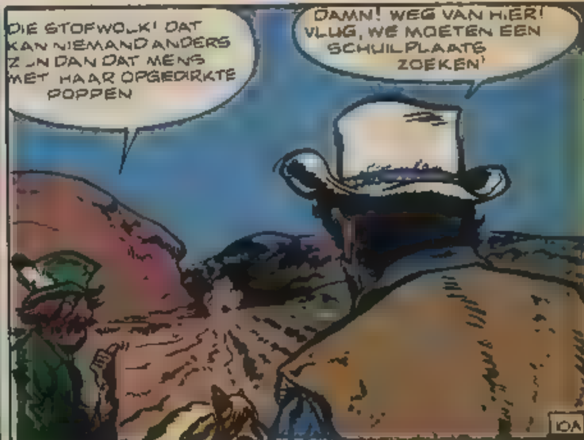

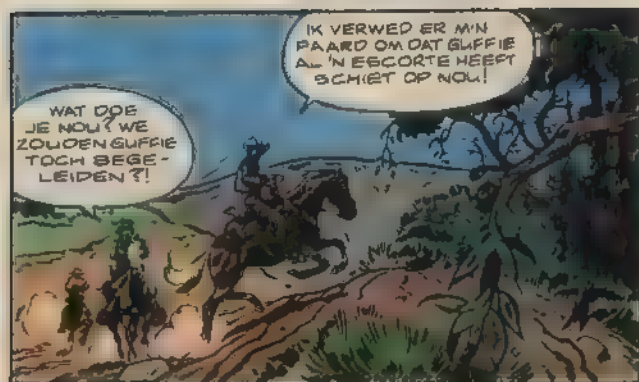

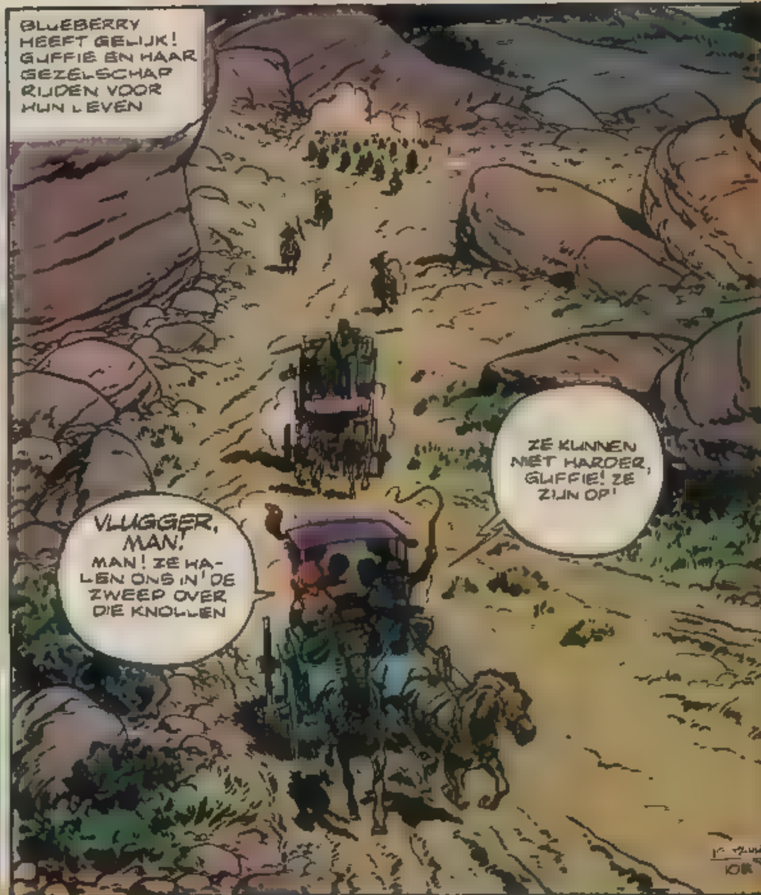
DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

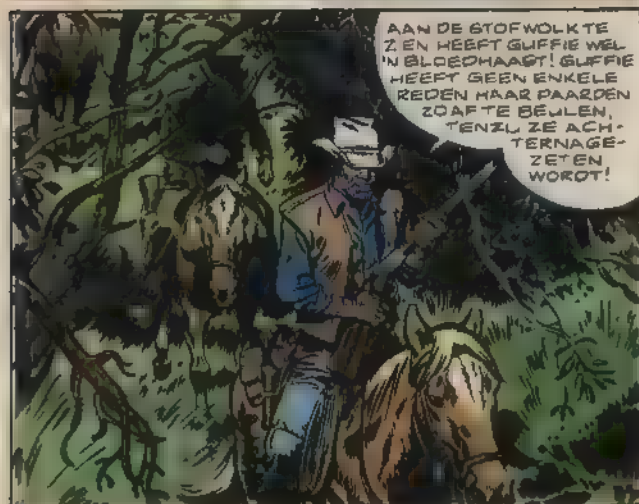
Om de troep van Guffie Palmer in te halen, kiezen Blueberry en zijn makkers de korte, maar gevaarlijke route door de Blue Dead Pas...

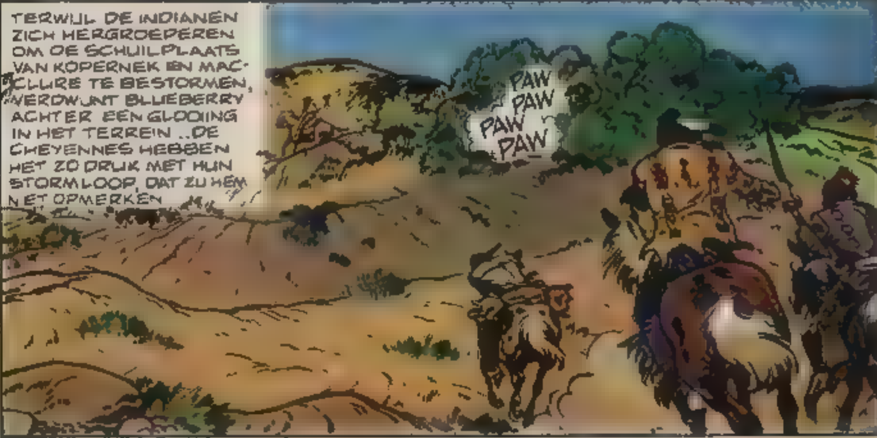
BLUEBERRY

DE DRIE WAGENEN ONTHALEN DE CHEYENNES OP EEN REGEN VAN GERICHTE KOGELS. AL BIJ HET EERSTE SALVO BIJTEN EEN TIENTAL INDIANEN IN HET STOF EN DE ANDEREN STAKEN IN DE GROOTSTE VERWARRING HUN ACHTERVOLGING. ZIJ SPEUREN NAAR DEZE ONVERWACHTE TEGENSTANDER.

DAN ONTDEKT DE LEIDER DE SCHUILPLAATS VAN BLUEBERRY
BLEEKGEZICHTEN! **DAAR!**

ZE HEBBEN DE ACHTERVOLGING VAN GUFFIE OPGEGEVEN
NU KRIJGEN WIJ ZE OP ONS DAK! ZE WETEN ALLEEN NOG NIET MET HOEVELEN WE ZIJN!
BAM

DAAR KOMEN ZE!
SCHIET ZO SNEL JE KUNT! LAAT ZE DENKEN DAT ZE'N HELE COMPAGNIE TEGENOVER ZICH HEBBEN! IK GA GUFFIE ACHTERNA OM HAAR VLUCHT TE DEKKEN!

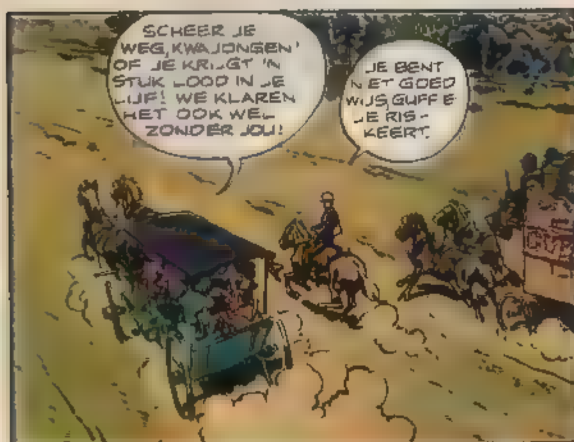

TERWIJL DE INDIANEN ZICH HERGROEPEREN OM DE SCHUILPLAATS VAN KOPERNEK EN MAC CLURE TE BESTORMEN, VERDWIJNT BLUEBERRY ACHTER EEN GLOOIING IN HET TERREIN .. DE CHEYENNES HEBBEN HET ZO DRUK MET HUN STORMLOOP, DAT ZIJ HEM NIET OPMERKEN
PAW PAW PAW PAW

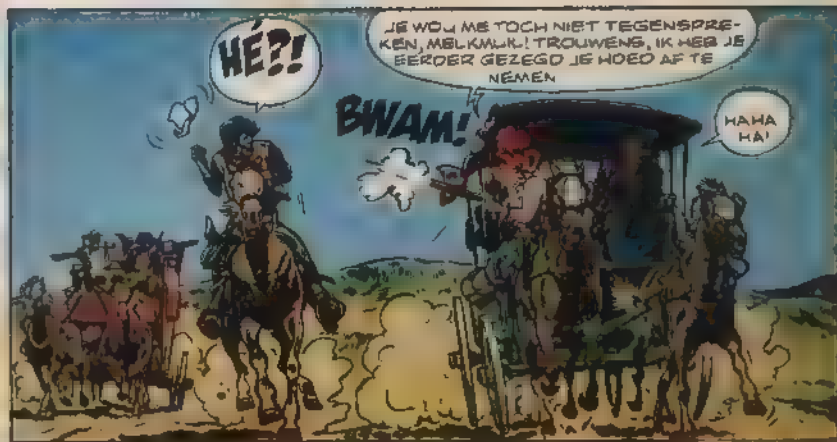

HÉ! HOU OP MET DAT GEKNAL!
PAW PAW
PAW

NEE MAAR! ALS DAT NIET DIE MELKMUIL UIT HET KAMP IS! DAT SOLDAATJE DAT MIJ WILDE TEGENHOUDEN! JE HEBT GELUK GEHAD KNUL! WE DACHTEN DAT JE ZO'N

DAN BESLUIT HET OPPERHOOFD ALSNOG MET BLUEBERRY EN GUFFIE AF TE REKENEN.
DAT RODE WOLF
GERS ACHTER DIE COYOTE EN DE ANDEREN AANGAAT!

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

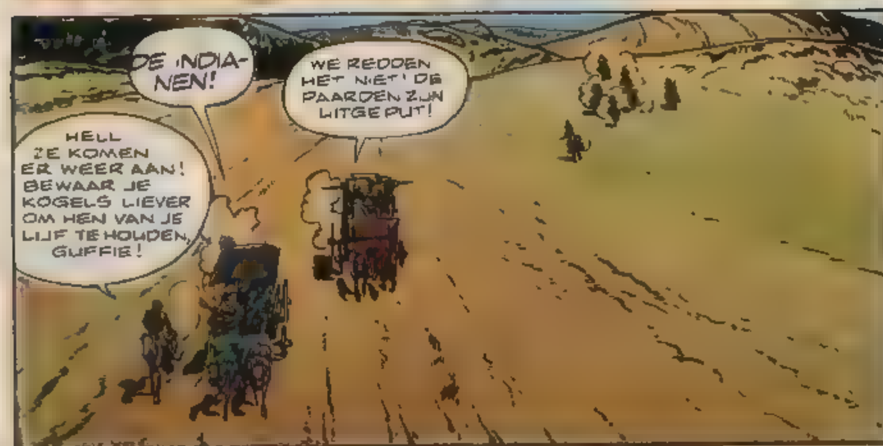

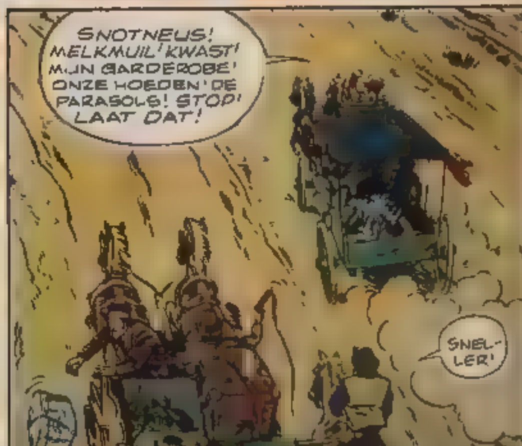

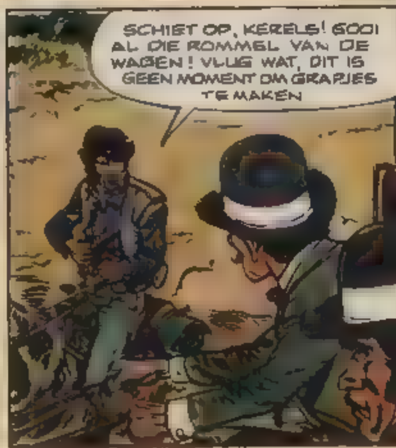

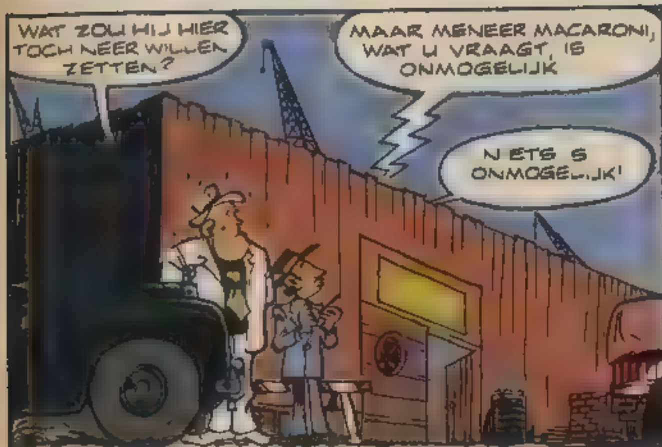

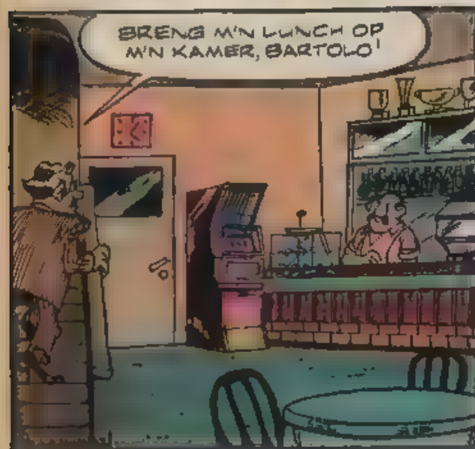
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

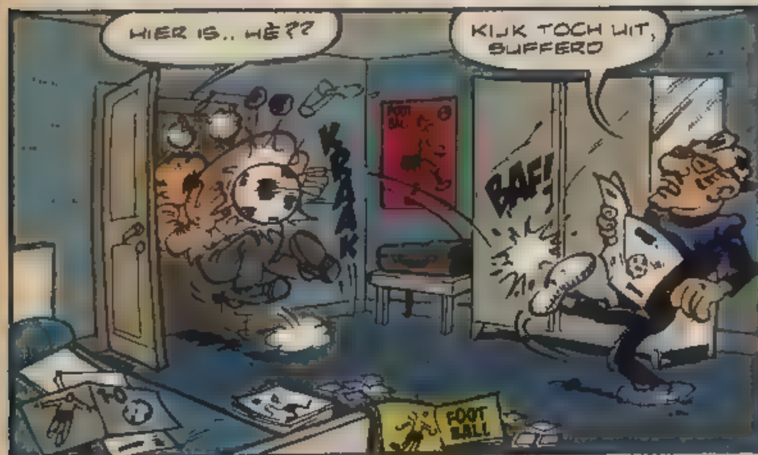

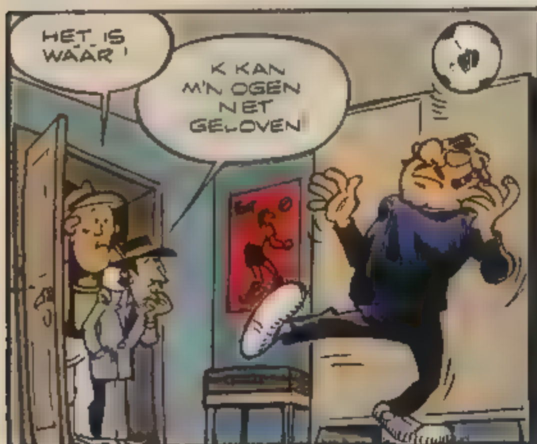

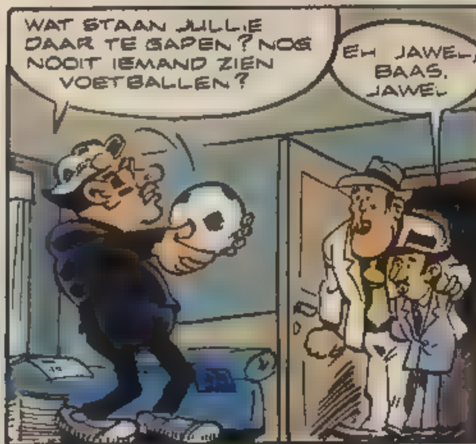

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

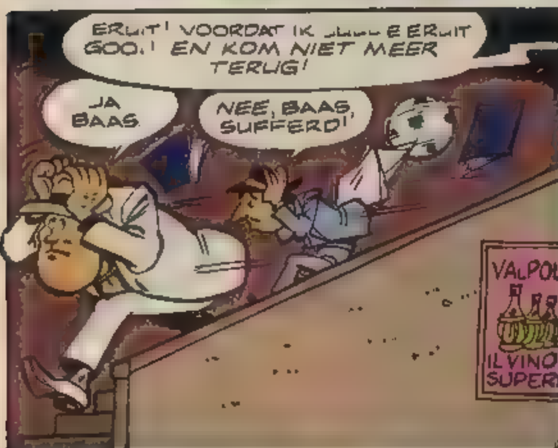
GANGSTERS EN VOETBAL

Er gebeuren rare dingen in Carzono. Macaroni heeft een groot bouwwerk laten aannemen en hij sluit zich daarna op met vele boeken...

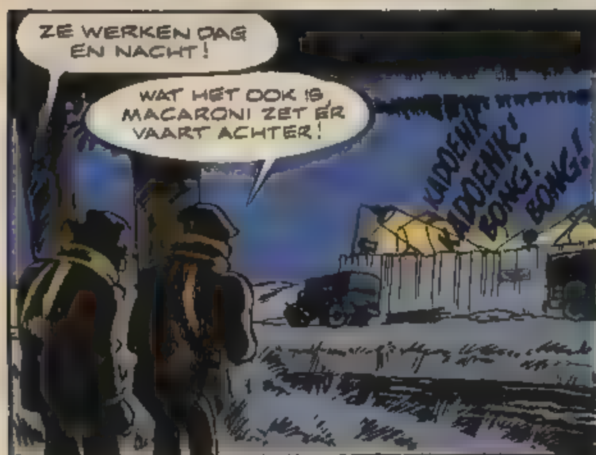

WORDT VERVOLGD

Het LEVENSVERHAAL VAN ARRENOLD

IN BEELD GEBRACHT DOOR. HENK ALBERS
GESCHREVEN DOOR ARRENOLD ZELF

ALS KLEINE JONGEN DROOMDE IK AL VAN MACHT. ANDERE GRIEKSE JONGENS VAN MIJN LEEFTIJD HIELDEN ZICH BEZIG MET TOLLEN, STRIPVERHAALTJES LEZEN OF KOLONELLETJE SPELEN, MAAR IK DROOMDE VAN MACHT. DAAROM GING IK NA EEN HARTROEREND AFSCHEID VAN MIJN OUDERS MET DE BOOT NAAR AMERIKA.

AMERIKA! HIER KOM IK!

AL SPOEDIG VIEL IK BIJ MIJN MEERDEREN IN DE EXPEDITIEFIRMA OP DOOR MIJN KENNIS VAN HET GRIEKS EN MIJN CONTACTUELE EIGENSCHAPPEN. IK VERWISSELDE DE OVERALL VOOR HET WITTE BOORD EN WERD CHEF!

MACHT!

KOFFIE, ARNIE!

ZE PRATEN IN IEDER GEVAL OVER ME!...

SHASLIK-ETERS VRETEN WE NIET

VOOR ELKE GRIEK EEN YANK

ARRENOLD GO HOME!

DE LAST GE WERKNEMER

NATUURLIJK KREEG IK ONMIDDELLIJK DE VAKBONDEN TEGEN ME' MIJN KAMERADEN VAN VROEGER DEMON-STREERDEN VOOR MIJN AIR-CONDITIONED

LEVE BOSS ARRENOLD!

EINDELIJK MACHT!

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

ZWARTE HEUVELS

De expeditie heeft dan tenslotte de zwarte heuvels bereikt. Tot groot ongenoegen van Bull Bullets, die op wraak zint!

LUCKY LUKE DE ZWARTE HEUVELS

